

HU

HU

HU

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2010.12.21.
COM(2010) 781 végleges

2010/0377 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezésről

SEC(2010) 1590 végleges
SEC(2010) 1591 végleges

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A javaslat okai és céljai

A veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyeinek ellenőrzéséről szóló 96/82/EK irányelv (a továbbiakban: Seveso II. irányelv) célja az I. mellékletében felsorolt, nagy mennyiségű veszélyes anyagokkal (vagy azok keverékeivel) kapcsolatos súlyos balesetek megelőzése és azok emberre és a környezetre gyakorolt következményeinek csökkentése. Az irányelv többszintű megközelítést alkalmaz az ellenőrzés szintjére vonatkozóan: minél nagyobb mennyiségű anyag van jelen, annál szigorúbbak a szabályok.

Az irányelvet módosítani kell, mert megváltozott a veszélyes anyagok osztályozásának uniós rendszere, amelyre az irányelv hivatkozik. Ennek fényében 2008-ban egy szélesebb körű felülvizsgálat elindításáról született döntés, figyelemmel arra, hogy az irányelv alapvető szerkezete és főbb előírásai az elfogadása óta alapvetően változatlanok maradtak. Bár a felülvizsgálat azt mutatta, hogy a meglévő rendelkezések összességében megfelelnek a célnak, és nincs szükség nagyobb változtatásokra, több olyan terület is van, ahol bizonyos rendelkezések egyértelműsítése és korszerűsítése érdekében, valamint – az egészség és a környezet védelmének szintjét megtartva vagy enyhén emelve – a végrehajtás és a betartatás javítása céljából kisebb módosítások helyénvalóak lennének.

A javaslat célja ezeknek a kérdéseknek a kezelése.

Háttér-információk

A veszélyes anyagokhoz kapcsolódó ipari balesetek gyakran nagyon súlyos következményekkel járnak. Egyes jól ismert, súlyos balesetek – mint a sevesói, a bhopali, a schweizerhallei, az enschedei, a toulouse-i és a buncefieldi baleset – sok életet követeltek és/vagy károsították a környezetet, és több milliárd euróba is kerülhettek. E balesetek nyomán megerősödött a politika érdeklődése a kockázatok felismerése és a polgárok és közösségek védelmét szolgáló megfelelő megelőző intézkedések megtétele iránt.

A Seveso II. irányelv, amely az Európai Unióban körülbelül 10 000 üzemre vonatkozik, nagyban hozzájárult a vegyi balesetek valószínűségének csökkentéséhez és következményeik enyhítéséhez. Továbbra is biztosítani kell azonban a meglévő magas szintű védelem fenntartását és – ha lehet – még további javítását.

Meglévő rendelkezések a javaslat által érintett területen

A jelenleg hatályos rendelkezéseket a Seveso II. irányelv állapítja meg. A cél ezek felülvizsgálata.

Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival és célkitűzéseivel

A Seveso II. irányelv felülvizsgálatának fő oka az, hogy az irányelv I. mellékletét össze kell hangolni az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és

csomagolásáról szóló 1272/2008/EK rendelettel (a továbbiakban: osztályozási rendelet), amely módosítja és hatályon kívül helyezi a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelvet, amelyekre a Seveso II. irányelv jelenleg hivatkozik. Az osztályozási rendeletben foglalt szabályokat 2015. június 1-jétől fogva kell végleges formájukban alkalmazni.

2. KONZULTÁCIÓ AZ ÉRDEKELTEKKEL, HATÁSVIZSGÁLAT

Konzultáció az érdekeltekkel

Az elmúlt két évben zajlott felülvizsgálati folyamat során több módon zajlott konzultáció az érdekeltekkel (egyes vállalatok, ágazati szervezetek, nem kormányzati szervezetek, hatáskörrel rendelkező tagállami hatóságok), ideértve a minden érdekelt rendelkezésére álló internetes kérdőíveket, a hatáskörrel rendelkező tagállami hatóságokkal a hatáskörrel rendelkező hatóságok bizottságának (Committee of Competent Authorities – CCA) rendszeres ülésein és a kapcsolódó konferenciákon folytatott konzultációt, az I. melléklet összehangolását illetően egy tagállami szakértőkből és az ipari és környezetvédelmi nem kormányzati szervezetek képviselőiből álló, többszereplős technikai munkacsoport útján zajló konzultációt (a munkacsoport műszaki jelentése elérhető a Környezetvédelmi Főigazgatóság honlapján), valamint egy 2009. november 9-én, Brüsszelben tartott konzultációs találkozót az érdekeltekkel, amelyen a nemzeti és az európai ipari és környezetvédelmi nem kormányzati szervezetek, illetve egyedi vállalatok nagyjából 60 képviselője vett részt, és amelyet követően körülbelül ötven írásos beadvány érkezett.

Általános egyetértés volt azt illetően, hogy nincs szükség nagyobb változásokra az irányelvvel kapcsolatban. A rendelkezések további pontosítása és naprakészé tétele elvi szinten széles körű támogatásra talált, bár a konkrétumokat illetően eltértek a vélemények.

További részletek a hatásvizsgálatban és a Környezetvédelmi Főigazgatóság internetes honlapján található: <http://ec.europa.eu/environment/seveso/review.htm>.

Szakértői vélemények összegyűjtése és felhasználása

A felülvizsgálati folyamat részeként külső alvállalkozók különböző vizsgálatokat végeztek. Ezek között volt az irányelv hatékonyságát értékelő két vizsgálat, továbbá két tanulmány készült a különböző szakpolitikai lehetőségek gazdasági, társadalmi és környezeti hatásaira vonatkozó hatásvizsgálat alátámasztására.

Figyelembevételre kerültek a tagállamok háromévenkénti végrehajtási jelentéseinek megállapításai is.

További részletek a hatásvizsgálatban és a Környezetvédelmi Főigazgatóság internetes honlapján található: <http://ec.europa.eu/environment/seveso/review.htm>.

Hatásvizsgálat

A hatásvizsgálat által érintett fő problémák az I. mellékletnek az osztályozási rendelethez való hozzáigazításához, valamint az irányelv alanyi hatályára gyakorolt hatásokhoz mint legfőbb kérdéshez kapcsolódtak. Ezzel a problémával voltak

kapcsolatosak az I. melléklet lehetséges egyéb technikai módosításai és az I. melléklet jövőbeni módosítására vonatkozó eljárások is. A további felmerült problémák a nyilvánosság tájékoztatásához, az információkezelési rendszerekhez és a területfelhasználás-tervezéshez kapcsolódtak, ahol az eddigi végrehajtás tapasztalatai azt mutatják, hogy vannak még lehetőségek a továbbfejlesztésre vagy új előírások beépítésére, illetve olyan egyéb részletes rendelkezésekhez, amelyek pontosítása vagy naprakésszé tétele hasznos lehet, egyes esetekben azért, hogy hűbben tükrözzék a meglévő gyakorlatot.

A hatásvizsgálat több szakpolitikai lehetőséget értékelt annak érdekében, hogy e kérdések kezeléséhez költséghatékony intézkedéscsomagot azonosítson. A vizsgálat alapján a Bizottság több módosítást javasolt, amelyek közül az alábbiak a legfontosabbak.

Ami az I. mellékletnek az új osztályozási rendelettel való összehangolását illeti, a hivatkozások egyszerű cseréje vagy a régi osztályozási rendszerről az újra való egy az egyben történő átültetése nem lehetséges, főként azért nem, mert az egészségi veszélyeket illetően a régi „toxikus” és „nagyon toxikus” veszélyességi osztályozási kategóriák nem felelnek meg az osztályozási rendelet szerinti új „akut toxicitás” 1–3. kategóriáknak, amelyek ráadásul az expozíciós útvonal alapján alkategóriákra oszlanak (szájon át, bőrön át, belélegzéssel történő expozíció). További nehézséget jelent az, hogy az anyagoknak az osztályozási rendelet szerinti későbbi be- vagy átsorolása automatikusan hatással lesz a Seveso-irányelvben foglalt szabályozás hatályára is. A Bizottság azt a lehetőséget javasolja, amely azon kívül, hogy – más lehetőségekhez hasonlóan – alig van hatással az irányelv alanyi hatályára, magas szintű védelmet tart fenn, figyelembe véve a súlyos balesetek esetén kialakuló legvalószínűbb és legrelevánsabb expozíciós útvonalakat. Az összehangolás miatt előfordulhat, hogy a későbbiekben súlyos balesetek előidézése szempontjából veszélyes vagy veszélytelen anyagok kerülnek az irányelv hatálya alá vagy kerülnek ki onnan; ezekre az esetekre gondolva a Bizottság olyan korrekciós mechanizmusokat javasol, amelyek lehetővé teszik az I. melléklet felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján történő módosítását.

Ami a nyilvánosság tájékoztatását stb. illeti, a Bizottság javasolja az információk szintjének és minőségének javítását, valamint az információk hatékony és ésszerű módon történő gyűjtésének, kezelésének, elérhetővé tételének, frissítésének és megosztásának javítását. Az irányelv így jobban meg fog felelni a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Árhusi Egyezménynek, naprakészebbek lesznek az eljárásai, amelyek figyelembe veszik az információkezelési rendszerekben történt előrelépéseket, mint amilyen az internet, és az ilyen rendszerek hatékonyságának javítását célzó folyamatos erőfeszítéseket, mint a közös környezeti információs rendszerre vonatkozó (Shared Environmental Information System, SEIS) kezdeményezés és az INSPIRE-irányelv (2007/2/EK).

A többi javasolt módosítás a meglévő rendelkezések viszonylag kisebb technikai módosítását jelenti.

A fontolóra vett lehetséges változtatások összességében az irányelv mérsékelt módosítását jelentik, és nem befolyásolják érdemben a védelem szintjét vagy az

irányelv alkalmazásának költségeit. A különböző lehetőségek költségei az irányelv összköltségéhez képest alacsonyak.

A hatásvizsgálatot a Bizottság a javaslattal együtt nyújtja be.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

A javaslat összefoglalása

A javaslat célja az irányelv felülvizsgálata abból a célból, hogy rendelkezései igazodjanak az osztályozási rendelethez. Egyúttal célszerű ugyanakkor egyes rendelkezéseket egyértelműsíteni, javítani vagy a meglévő szabályokhoz hozzáadni, és ezáltal biztosítani a szabályozás jobb és következetesebb végrehajtását és betartatását, végső soron pedig a védelem szintjének növelését, miközben, ahol lehet, egyszerűsíteni a szabályozást és csökkenteni az adminisztratív terheket.

Jogalap

Az irányelv elsődleges célja a környezet védelme, ezért a javaslat az EUMSz. 192. cikkének (1) bekezdésén alapul.

A szubszidiaritás elve

Mivel a javaslat nem tartozik az Unió kizárólagos hatáskörébe, a szubszidiaritás elve érvényesül.

A javaslat célkitűzéseit a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, mert a Seveso II. irányelv az Európai Unióban bekövetkező súlyos balesetek megelőzésére és ellenőrzésére vonatkozó célkitűzéseket határozza meg. Ehhez az elvhez ez a javaslat is igazodik. Ezenkívül sok súlyos balesetnek lehetnek határokon áttérjedő hatásai. Minden tagállamot érhetnek ilyen balesetek, így minden tagállamnak intézkedéseket kell hoznia annak érdekében, hogy csökkenjenek az egyes tagállamokban a lakosságot és a környezetet érintő kockázatok.

A javaslat célkitűzései közösségi fellépéssel jobban megvalósíthatók, mert el kell kerülni azt, hogy a tagállamokban a védelem szintje jelentősen eltérő legyen, különösen a verseny ebből eredő lehetséges torzulásaira tekintettel. A javaslat a végrehajtás, a megfelelés és a betartatás részletes eszközeit illető döntéseket a megfelelő hatóságokra hagyja.

A javaslat ezért megfelel a szubszidiaritás elvének.

Az arányosság elve

A javaslat megfelel az arányosság elvének a következők miatt. A javaslat a Seveso II. irányelv célkitűzéseket megállapító megközelítését követi, és elegendő rugalmasságot hagy a tagállamoknak ahhoz, hogy meghatározzák, hogyan érik el a meghatározott célokat. Az új rendelkezések nem lépik túl a szükséges mértéket, és továbbra is megmarad a jelenlegi arányos megközelítés, amelyben az ellenőrzés szintje az üzemekben jelen lévő veszélyes anyagok mennyiségén alapul.

A jogi aktus típusának megválasztása

A javasolt aktus: irányelv. Tekintettel arra, hogy a meglévő szabályozás közösségi szintű célkitűzéseket határoz meg, a megfelelés érdekében alkalmazandó intézkedések megválasztását azonban a tagállamokra bízta, az irányelv a legjobb eszköz. A jelenleg hatályos irányelvhez viszonyított változások jellegére és terjedelmére tekintettel a jelenleg hatályos irányelv módosító irányelv vagy átdolgozás formájában történő felülvizsgálata nem lenne megfelelő. A Bizottság így új irányelv elfogadását javasolja.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nincsenek a közösségi költségvetést érintő vonzatai.

5. KIEGÉSZÍTŐ INFORMÁCIÓK

Egyszerűsítés

A javaslat egyes elemei segítenek csökkenteni a szükségtelen adminisztratív terheket, különösen azáltal, hogy tagállami szinten ösztönzik a helyszíni vizsgálatok összehangolását, az információkkal kapcsolatos és az eljárási követelmények magasabb szintű integrációját, valamint egy kibővített információmegosztási rendszer felé történő elmozdulás által egyszerűsítik és ésszerűsítik a végrehajtással kapcsolatos jelentéstételi követelményeket. A jelenlegi rendelkezések egyértelműsítése javítja az olvashatóságot is, és nagyobb jogbiztonságot nyújt.

Meglévő jogszabályok hatályon kívül helyezése

A javaslat elfogadása a jelenleg hatályos irányelv hatályon kívül helyezését eredményezi.

Megfelelési táblázat

Az irányelvet átültető nemzeti rendelkezések szövegét, valamint a rendelkezések és az irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot a tagállamok megküldik a Bizottságnak.

Európai Gazdasági Térség

A javasolt aktus érinti az Európai Gazdasági Térséget, ezért arra is ki kell terjeszteni.

A javaslat részletes magyarázata

Alább az egyes cikkekről található információ. Ellentétes utalás hiányában a rendelkezések lényege nem változik meg a 96/82/EK irányelvben foglaltakhoz képest.

1. cikk

Ez a cikk az irányelv célkitűzéseit vázolja fel.

2. cikk

A 2. cikk az irányelv alkalmazási körét határozza meg, amely azokra az üzemekre terjed ki, ahol az I. mellékletben felsorolt veszélyes anyagok az előírt küszöbérték feletti mennyiségben vannak jelen. A 2. cikk rendelkezései a 96/82/EK irányelvhez képest alapvetően változatlanok. Az I. melléklet 1. és 2. részének sorrendje azonban felcserélődött, így az I. melléklet 1. része sorolja fel a veszélyes anyagok kategóriáit az általános veszélyességi osztályozásuk szerint (az osztályozási rendelettel összhangban), és a 2. rész sorolja fel azokat a külön megnevezett veszélyes anyagokat és anyagcsoportokat, amelyek az általános veszélyességi osztályozásuktól függetlenül külön felsorolást tesznek indokolttá.

A melléklet tartalmát illetően a fő különbségek a következők.

A legfőbb változás az egészségi veszélyeket érinti. A korábbi „nagyon toxikus” kategóriát a javaslat összehangolja az osztályozási rendelet szerinti „akut toxikus 1” kategóriával, a „toxikus” kategóriát pedig az „akut toxikus 2” (minden expozíciós útvonal) és az „akut toxikus 3” (bőrön át és belélegzéssel történő expozíció) kategóriákkal.

A fizikai veszélyekkel kapcsolatosan az osztályozási rendelethez igazodva több korábban nem létező, konkrétabb kategória váltja fel a korábbi, általánosabb „oxidáló”, „robbanásveszélyes” és „tűzveszélyes” kategóriákat. Ezek – a környezeti veszélyek kategóriáival együtt – egy az egyben történő átültetést jelentenek, és, amennyire csak lehetséges, ezekkel a veszélyekkel kapcsolatban változatlanul hagyják az irányelv jelenlegi alanyi hatályát. A tűzveszélyes aeroszolok új kategóriájára vonatkozó küszöbértékek a jelenleg alkalmazandó küszöbértékekből az aeroszolok gyulladási tulajdonságai és összetevői figyelembevételével, arányosítással kerültek meghatározásra, az öngyulladó anyagok csoportja pedig a következetesség érdekében kiegészült az öngyulladó szilárd anyagokkal.

Az I. melléklet új 2. része nagyrészt változatlanul megőrzi a korábbi 1. részt. A változások mindössze a következők: aktualizált hivatkozás az osztályozási rendeletre a cseppfolyósított tűzveszélyes gázokat illetően; a korábban a veszélyességi kategóriákba sorolt vízmentes ammónia, bór-trifluorid és hidrogén-szulfid megnevezett anyagként való szerepeltetése a küszöbértékeik változatlanul tartása érdekében; a nehéz fűtőolaj felvétele a kőolajtermékek közé; a megjegyzések egyértelműbbé tétele az ammónium-nitráttal kapcsolatban; valamint a dioxinokra vonatkozó toxicitási egyenérték-tényezők kiigazítása.

Az irányelv hatálya alóli, korábban a 96/82/EK irányelv 4. cikkében felsorolt kivételek is itt szerepelnek. Ezek a kivételek a következőktől eltekintve változatlanok maradnak:

- minden kétség kizárása érdekében az ásványi anyagok bányákban és kőbányákban vagy fűrőlyukon keresztül történő kitermeléséhez kapcsolódó kivétel úgy módosul, hogy beletartozzanak a föld alatti gáztározók is,
- a szöveg lehetőséget ad arra, hogy egyes anyagokat az irányelv alkalmazásában ne tekintsenek veszélyes anyagnak, mert nem hordozzák magukban a súlyos baleset veszélyét (lásd a 4. cikket).

A kivett területek között van az ásványi anyagok, köztük a szénhidrogének nyílt tengeri feltárása és kitermelése. A tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonsági kihívásainak kezeléséről nemrégiben közreadott közleményének megfelelően a Bizottság a Mexikói-öbölben történt olajfúrótorny-baleset fényében értékelni fogja azt, hogy milyen megfelelő módon erősítse meg a környezetvédelmi szabályozást olyan rendelkezésekkel, amelyek szükségesek lehetnek a meglévő környezetvédelmi jogszabályok kiegészítése érdekében a szennyezéscsökkentéssel, az ellenőrzéssel, a balesetek megelőzésével és a különálló tengeri létesítmények üzemeltetésével kapcsolatban, hogy az ilyen tevékenységek során biztosított legyen a környezet magas szintű védelme. A megfelelő jogalkotási javaslatok vagy ki fogják terjeszteni a jelenlegi szabályozás hatályát a tengeri olaj- és gázipari létesítményekre, vagy önálló, csak ezekre a tevékenységekre vonatkozó kezdeményezések formájában fognak megjelenni.

3. cikk

Ez a cikk az irányelvben használt alapvető kifejezéseket határozza meg. A 96/82/EK irányelvhez képest a következő változásokat kell kiemelni:

- az „üzem” és a „létesítmény” meghatározása egyértelműbb lett, ez utóbbi jobban igazodik az ipari kibocsátásokról szóló irányelvben szereplő fogalom meghatározáshoz,
- a 96/82/EK irányelv 2. cikkében szereplő, a „veszélyes anyagok jelenlétére” való utalás ebbe a cikkbe került át,
- új fogalom meghatározások vonatkoznak az irányelv hatálya alá tartozó különféle üzemekre és az „ellenőrző vizsgálatokra”, illetőleg – az Århusi Egyezményt végrehajtó uniós szabályozással összhangban – a „nyilvánosságra” és „az érintett nyilvánosságra” vonatkozóan is,
- az „üzem” meghatározása egyértelműbb lett, hogy nyilvánvaló legyen, hogy kiterjed a föld alatti üzemekre is.

4. cikk

Ez az új cikk korrekciós mechanizmusokról rendelkezik annak érdekében, hogy az I. mellékletet szükség esetén felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján módosítani lehessen. Erre különösen azoknak a nem kívánt hatásoknak a kezelése érdekében van szükség, amelyek az I. mellékletnek az osztályozási rendelethez való hozzáigazításából és a rendelet későbbi módosításaiból erednek, amely módosítások azt eredményezhetik, hogy egyes anyagok vagy keverékek automatikusan az irányelv hatálya alá kerülnek vagy kikerülnek az alól, függetlenül attól, hogy súlyos baleset veszélyét hordozzák-e magukban vagy sem. A mechanizmusok az indokolatlanul az irányelv hatálya alá kerülő anyagok esetében harmonizált kritériumok alapján meghatározott, az egész Unióra kiterjedő anyagspecifikus vagy tagállami szintű, üzemspecifikus eltérések, az irányelv hatálya alá nem tartozó veszélyek esetében védintézkedések formáját öltik. Az eltérések kritériumait a 98/433/EK bizottsági határozatban megállapított kritériumok alapján 2013. június 30-ig elfogadandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok fogják megállapítani.

5. cikk

Ez a cikk a 96/82/EK irányelv 5. cikkének jelenleg is hatályos rendelkezéseit ismétli meg, amelyek az üzemeltető általános kötelezettségeit határozzák meg.

6. cikk

Ez a cikk a 96/82/EK irányelv 6. cikkében meghatározott bejelentésekkel kapcsolatos tájékoztatási kötelezettség mellett hasonló kötelezettséget állapít meg a dominóhatásra vonatkozó 8. cikk alkalmazásához szükséges, a szomszédos üzemekkel stb. kapcsolatos információkra vonatkozóan, függetlenül attól, hogy ezek a szomszédos üzemek az irányelv hatálya alá tartoznak-e vagy sem. Az üzemeltetőknek a bejelentéseiket legalább ötévente aktualizálniuk kell. Mindezek az intézkedések segítik majd a hatáskörrel rendelkező hatóságokat az irányelv hatékonyabb végrehajtásában.

7. cikk

Ez a cikk a 96/82/EK irányelv 7. cikkét módosítja annak érdekében, hogy egyértelmű legyen, hogy minden üzemnek rendelkeznie kell a veszélyekkel arányos, a súlyos balesetek megelőzésére kidolgozott tervvel (major-accident prevention policy, MAPP). Az új szöveg a MAPP hatályát és annak a 9. cikk és a III. melléklet szerinti biztonsági irányítási rendszerekkel való viszonyát is egyértelműbbé teszi, az utóbbira történő hivatkozás mellőzésével.

Új rendelkezés, hogy a MAPP-ot írásba kell foglalni, és meg kell küldeni a hatáskörrel rendelkező hatóságnak, továbbá – a 6. cikk szerinti bejelentések aktualizálására javasolt gyakoriságnak megfelelően – legalább ötévenként aktualizálni kell.

8. cikk

Ez a cikk az úgynevezett dominóhatásról szól. Fenntartja a hatáskörrel rendelkező hatóságok azon kötelezettségét, hogy azonosítsák azokat az üzemeket, amelyek olyan közel vannak egymáshoz, hogy emiatt nagyobbak lehetnek a súlyos balesetek következményei. Az egyértelműbb megfogalmazás nyilvánvalóvá teszi, hogy a rendelkezések vonatkoznak mind a felső, mind az alsó küszöbértékű üzemekre, és hogy a fő cél annak biztosítása, hogy az üzemeltetők információkat cseréljenek a szomszédos üzemekkel, ideértve azokat is, amelyek nem tartoznak az irányelv hatálya alá.

9. cikk

Ez a cikk fenntartja a korábban a 96/82/EK irányelv 9. cikkében szereplő azon alapvető kötelezettséget, hogy a felső küszöbértékű üzemeknek biztonsági jelentést kell készíteniük. A fő változás a MAPP-hoz és a biztonsági irányítási rendszerhez fűződő viszony tisztázása, különösen az alsó küszöbértékű üzemek utóbbi illető kötelezettségei vonatkozásában. A cikk szövege hangsúlyozza az arányos megközelítés szükségességét is.

A biztonsági jelentés tartalmát – nagyrészt változatlan módon – a II. melléklet határozza meg részletesen (lásd alább). A cikk szövege hangsúlyozza annak

fontosságát, hogy a jelentésből kitűnjék a lehetséges súlyos balesetek forgatókönyvei figyelembevételének megtörténte.

A biztonsági irányítási rendszert illetően a III. mellékletből (lásd alább) kikerülnek az alsó küszöbértékű üzemek számára előírt MAPP-ra való hivatkozások. Hangsúlyozni kell ugyanakkor, hogy a biztonsági irányítási rendszernek, különösen az alsó küszöbértékű üzemek esetében, ha a tagállam úgy kívánja, arányosnak kell lennie a veszélyekkel és a kockázatokkal.

A biztonsági jelentés időszakonkénti naprakésszé tételére vonatkozó előírások megmaradnak, de kifejezett követelménnyé válik a naprakésszé tett jelentések késedelem nélküli megküldése a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak.

10. cikk

Ez a cikk előírja az üzemeltetők számára, hogy az üzemeiken belül végrehajtott jelentős módosítások esetén aktualizálják az irányítási rendszereiket és eljárásaikat, ezen belül különösen MAPP-jukat és biztonsági jelentésüket.

11. cikk

A 11. cikk a felső küszöbértékű üzemek vészhelyzeti terveire vonatkozóan fenntartja a korábban a 96/82/EK irányelv 11. cikkében meghatározott követelményeket, két kisebb módosítással: a külső vészhelyzeti tervekre vonatkozó nyilvános konzultációnak összhangban kell lennie az Árhusi Egyezmény végrehajtásáról szóló 2003/35/EK irányelv vonatkozó rendelkezéseiben megtestesülő elvekkel, és egyértelműbbé válik az üzemeltetők és a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti feladatmegosztás a belső és a külső vészhelyzeti tervek felülvizsgálata, tesztelése és naprakésszé tétele vonatkozásában. Ezenkívül annak érdekében, hogy elkerülhetők legyenek a jelentős késedelmek a megfelelő felkészültség és a balesetek esetén történő megfelelő reagálás szempontjából elengedhetetlen tervek elkészítésében, a hatáskörrel rendelkező hatóság új kötelezettsége, hogy azután, hogy megkapja a szükséges információkat az üzemeltetőtől, 12 hónapon belül elkészítse a külső vészhelyzeti tervet.

A IV. melléklet azokat az információkat tartalmazza, amelyeknek szerepelniük kell a tervekben, és megtartja a 96/82/EK irányelv megfelelő mellékletében meghatározott követelményeket, bizonyos módosításokkal (lásd alább).

12. cikk

Ez a cikk a területfelhasználás tervezésével kapcsolatos rendelkezéseket tartalmazza. Alapvetően nem változott a 96/82/EK irányelvhez képest, eltekintve olyan apróbb változtatásoktól, mint amilyen annak tisztázása, hogy a cél a környezet és az emberi egészség védelme, és hogy a rendelkezések minden üzemre vonatkoznak; a biztonsági távolságok kijelölése mellett (ami esetleg nem megfelelő) másféle intézkedések alkalmazása a természetvédelmi szempontból különösen érzékeny vagy értékes területek védelme érdekében; ahol lehetséges, a területfelhasználás-tervezési eljárások és a környezeti hatásvizsgálatról szóló irányelv és hasonló jogszabályok szerinti eljárások integrációjának biztosítása; és a lehetőség megadása a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára, hogy megköveteljék az alsó küszöbértékű üzemektől, hogy a területfelhasználás-tervezés céljából elegendő információt nyújtsanak a

kockázatokkal kapcsolatban. Ezek a változások jobban összhangba hozzák a szöveget annak céljaival, és hűbben tükrözik a meglévő gyakorlatot.

13. cikk

Ez a cikk fenntartja azokat a jelenlegi követelményeket, amelyek szerint az információkat aktívan elérhetővé kell tenni és állandóan elérhetően is kell tartani azon személyek számára, akiket egy súlyos baleset valószínűleg érinteni fog. A cikk nyitva hagyja azt a kérdést, hogy ki a felelős az ilyen tájékoztatásért. Fontos változtatás, hogy az új szöveg kiterjeszti az információk körét annak érdekében, hogy azok tartalmazzák minden üzem mindazon alapvető adatait (név, cím és tevékenység), amelyeket a jelenlegi irányelv 19. cikke szerint a Bizottságnak bejelentenek, de nem tesznek nyilvánosan hozzáférhetővé, továbbá a felső küszöbértékű üzemekre vonatkozóan a súlyos balesetek forgatókönyveinek összefoglalóját és a külső vészhelyzeti tervben szereplő legfontosabb információkat. Az új szöveg ezen túlmenően úgy rendelkezik, hogy – a kommunikáció egyéb formáinak kizárása nélkül – ezeket az információkat a nyilvánosság számára az interneten állandóan hozzáférhetővé kell tenni, és a 20. cikknek megfelelően egy uniós szintű központi adatbázisban is szerepeltetni kell őket.

Az információk bizalmas kezelését, amennyiben az szükséges és helyénvaló, a 21. cikk biztosítja.

Ezek a változások megkönnyítik a nyilvánosság számára a releváns információkhoz való hozzáférést és azt, hogy a lakosság jobban informált legyen egy baleset esetén. A változások emellett könnyebbé teszik a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára az információk elérhetővé tételének és naprakészen tartásának nyomon követését.

14. cikk

Ez egy új cikk, amely a jelenlegi irányelv 13. cikkének (5) bekezdésében megállapított előírásokra épít és azokat egészíti ki; ezek az előírások arra vonatkoznak, hogy a nyilvánosság véleményét ki kell kérni bizonyos, a területfelhasználás tervezésével, a meglévő üzemek módosításával, a külső vészhelyzeti tervekkel stb. kapcsolatos esetekben. A rendelkezések nagyrészt a 2003/35/EK irányelven alapulnak, és céljuk az, hogy a Seveso II. irányelv jelenlegi rendelkezéseit jobban összhangba hozzák az Århusi Egyezmény megfelelő rendelkezéseivel.

15. és 16. cikk

Ez a két cikk a súlyos balesetek üzemeltetők és hatáskörrel rendelkező hatóságok általi bejelentésére vonatkozik. A fő változás a jelentések benyújtására vonatkozó 12 hónapos határidő bevezetése, ami várhatóan le fogja rövidíteni a balesetek tagállamok általi bejelentésében megfigyelhető nagy késéseket. Ez, valamint a bejelentendő balesetek kritériumait meghatározó VI. mellékletben (lásd alább) megállapított mennyiségi küszöb megváltoztatása segíti a jövőbeni balesetek megelőzését azáltal, hogy lehetővé teszi a jelentős mennyiségű veszélyes anyaghoz kapcsolódó balesetek és balesetveszélyes helyzetek idejekorán történő bejelentését és elemzését, és ezáltal az információk és a levont tanulságok megosztását a külvilággal.

17.,18.,19. és 27. cikk

Ezek a cikkek fenntartják a hatáskörrel rendelkező hatóságok szerepével és felelősségével kapcsolatos jelenlegi rendelkezéseket, és azokra építve biztosítják az irányelv hatékonyabb végrehajtását és betartatását.

A 17. cikk bevezeti azt a kötelezettséget, hogy azoknak a tagállamoknak, ahol több hatáskörrel rendelkező hatóság van, ki kell jelölniük egyet a tevékenységek koordinálására. Rendelkezéseket tartalmaz továbbá a hatáskörrel rendelkező hatóságok és a Bizottság közötti együttműködésről is a végrehajtást támogató olyan tevékenységeket illetően, mint amilyen az iránymutatások fejlesztése, a bevált gyakorlati megoldások cseréje és a 4. cikk alapján tett bejelentések vizsgálata, felhasználva a hatáskörrel rendelkező hatóságok meglévő bizottságát és a kapcsolódó technikai munkacsoportokat.

A 19. cikk megerősíti a meglévő követelményeket az ellenőrző vizsgálatokkal kapcsolatban. Az új rendelkezések nagyrészt a tagállamokban végzett környezetvédelmi ellenőrzések minimumkövetelményeinek megállapításáról szóló 2001/331/EK ajánlason és az ipari kibocsátásokról szóló irányelven alapulnak. Hangsúlyozzák az ellenőrző vizsgálatok lefolytatásához szükséges források rendelkezésre bocsátásának fontosságát, valamint az – uniós szinten például az ellenőrző vizsgálatokhoz kapcsolódó, már ma is meglévő kölcsönös közös látogatási program útján folytatott – információcsere bátorításának szükségességét.

A 18. és az új 27. cikk a megfelelés elmulasztása esetén teendő intézkedéseket határozza meg, ideértve az üzemeltetés megtiltását és az egyéb szankciókat is.

20. cikk

Ez a cikk a Bizottság birtokában lévő, az üzemekre és a súlyos balesetekre vonatkozó információk elérhetőségével kapcsolatos. A fő változás a jelenlegi irányelv rendelkezéseinek továbbfejlesztése és megerősítése a jelenlegi „Seveso-üzemek információ-előhívási rendszere” (Seveso Plants Information Retrieval System, SPIRS) adatbázisának kibővítésével, hogy abban szerepeljen a nyilvánosság 13. cikk és V. melléklet szerinti tájékoztatása, és hogy az adatbázis nyilvános legyen. A hozzáférés történhet akár a rendszerbe közvetlenül feltöltött dokumentumokra mutató, akár a tagállamok és/vagy üzemeltetők internetes oldalaira mutató hiperhivatkozások útján. Ez az információmegosztás elősegíti annak biztosítását, hogy a nyilvánosság rendelkezzen a szükséges információkkal, és lehetővé teszi az üzemeltetők és a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára, hogy hasznosítsák a másoknál bevált gyakorlatot.

Az adatbázis a tagállamok által a végrehajtással kapcsolatban teljesítendő jelentéstételi kötelezettséget is szolgálja, ami a jelenleg hatályos rendelkezések ésszerűsítését és egyszerűsítését jelenti.

21. cikk

Ez a cikk új szabályokat határoz meg az információk bizalmas kezelésére vonatkozóan, amelyek az Árhusi Egyezmény környezeti információkhoz való nyilvános hozzáféréshez kapcsolódó rendelkezéseit végrehajtó 2003/4/EK irányelven alapulnak. A rendelkezések nagyobb hangsúlyt helyeznek a nyitottságra és az

átláthatóságra, miközben kizárják az információk nyilvánosságra hozatalát olyan kellően indokolt esetekben, amikor például biztonsági okokból titoktartásra van szükség.

22. cikk

Ez a cikk új rendelkezés, jobban összhangba hozza az irányelvet az Árhusi Egyezményvel annak előírásával, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az érintett nyilvánosság – ideértve az érdekelt környezetvédelmi nem kormányzati szervezeteket is – közigazgatási vagy bírósági úton jogorvoslattal élhessenek minden olyan cselekménnyel és mulasztással szemben, amely sértheti a 13. cikk és a 21. cikk (1) bekezdése alapján az információkhoz való hozzáféréssel kapcsolatban vagy a 14. cikk szerinti esetekben a konzultációra és a döntéshozatalban való részvételre vonatkozóan őket megillető jogokat.

23–26. cikk

A 23. cikk arról rendelkezik, hogy az I–VII. mellékletet felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján kell a műszaki fejlődéshez hozzáigazítani (felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján történik majd a 4. cikk (4) bekezdése szerinti eltéréshez szükséges kritériumok megállapítása és az I. melléklet 3. részében felsorolandó anyagokra vonatkozó eltérések engedélyezése is). A többi cikk a felhatalmazás gyakorlásának szabályait, valamint a felhatalmazás visszavonására és a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal szembeni kifogásra irányadó eljárási szabályokat rögzíti.

28–31. cikk

Ezek a cikkek a tagállamok általi átültetésre, az új irányelv hatálybalépésére, valamint a 96/82/EK irányelv hatályon kívül helyezésére vonatkoznak. A tagállamoknak az irányelvet 2015. június 1-jétől fogva kell alkalmazniuk, vagyis attól a naptól fogva, amikortól az osztályozási rendeletet végleges formájában alkalmazni kell.

További mellékletek

A II. melléklet a 9. cikkben előírt biztonsági jelentésben figyelembe veendő elemeket tartalmazza. A melléklet különböző részeinek tartalma nagyrészt változatlan a 96/82/EK irányelv II. mellékletéhez képest. A legfontosabb változtatás, hogy a melléklet új követelményeket tartalmaz a tájékoztatással kapcsolatban a szomszédos üzemeket illetően, tekintettel különösen a dominóhatás lehetőségére és más külső kockázatokra és veszélyekre, így például a környezetvédelmi kockázatokra és veszélyekre (1. rész C. pont és 4. rész A. pont), a múltbeli balesetek tanulságaira (4. rész C. pont), valamint a súlyos balesetek következményeit mérséklő berendezésekre (5. rész A. pont) vonatkozóan.

A III. melléklet az irányítási rendszerekkel és szervezeti tényezőkkel kapcsolatos azon információkhoz kapcsolódik, amelyeknek szerepelniük kell a biztonsági jelentésben. Fontos változtatás a MAPP-ra való hivatkozás eltávolítása, annak egyértelművé tétele, hogy a biztonsági irányítási rendszernek arányosnak kell lennie, és hogy figyelembe kell venni az olyan nemzetközileg elismert rendszereket, mint az ISO és az OSHAS, valamint a biztonsági kultúrára való hivatkozás szerepeltetése. További változtatás a biztonsági teljesítménymutatók használatának lehetőségére való utalás, figyelemmel arra, hogy ezek a mutatók hatékony eszközként

szolgálhatják a biztonság javítását és segíthetik a nyomon követést, az értékelést és a végrehajtást, valamint az azon szükséges változtatásokra való utalás, amelyeket a biztonsági irányítási rendszerek auditálása és felülvizsgálata után kell végrehajtani.

A IV. melléklet meghatározza a 11. cikkben előírt belső és külső vészhelyzeti tervekben szerepeltetendő információkat. Megegyezik a 96/82/EK irányelv IV. mellékletével, ám a külső vészhelyzeti terv alkalmazási köre kibővült annak érdekében, hogy egyértelműbbek legyenek a lehetséges dominóhatás megelőzése céljából, illetőleg az üzemem kívül a környezetre hatást gyakorló súlyos balesetéről összeállított forgatókönyvek alapján megteendő enyhítő intézkedések szükségességére való hivatkozások.

Az V. melléklet felsorolja a 13. cikkel összhangban a nyilvánosságnak nyújtandó információkat. A követelmények felsorolásával kapcsolatos fő változások a következők: az 1. részben új elemként szerepelnek minden üzemre vonatkozóan a MAPP-ban vagy a biztonsági jelentésben meghatározott súlyos balesetek veszélyére vonatkozó információk részletes adatai (5. pont), az elvégzett ellenőrző vizsgálatok adatai (6. pont), valamint annak megadása, hogy hol szerezhető be további információk (7. pont), míg a 2. részben a felső küszöbértékű üzemekre vonatkozóan új elemként szerepelnek a súlyos balesetek forgatókönyveinek fő típusai (1. pont), a külső vészhelyzeti tervből származó megfelelő információk (5. pont) és az esetleges országhatáron túli hatások (6. pont).

A balesetek bejelentésének kritériumait felsoroló VI. melléklet alapvetően megegyezik a jelenlegi irányelvben lévővel. Az egyetlen változás, hogy az 1.1. pontban meghatározott mennyiségi küszöbnek a felső szintű üzemekre alkalmazandó küszöb 1%-ára való csökkentésével több baleset kerül a jelentéstételi rendszer hatálya alá.

A VII. melléklet a 4. cikk szerinti mentességek engedélyezésének kritériumait fogja tartalmazni. A 4. cikk (4) bekezdésével összhangban ezeket a kritériumokat felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján, legkésőbb 2013. június 30-ig kell elfogadni.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezésről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,¹

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,²

tekintettel a Régiók Bizottsága véleményére,³

a rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyeinek ellenőrzéséről szóló, 2006. december 9-i 96/82/EK tanácsi irányelv⁴ szabályokat állapít meg az egyes ipari tevékenységekből eredő súlyos balesetek megelőzésére, valamint e súlyos baleseteknek az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt hatásai következményeinek korlátozására.
- (2) A súlyos baleseteknek gyakran komoly következményei vannak, amint azt a sevesói, a bhopali, a schweizerhallei, az enschedei, a toulouse-i és a buncefieldi balesetek is bizonyítják. A súlyos balesetek hatásai átléphetik az államhatárokat. Ez is nyomatékosítja, hogy biztosítani kell, hogy megfelelő óvintézkedések történjenek a polgárok, a közösségek és a környezet magas szintű védelmének Unió-szerte történő biztosítása érdekében.
- (3) A 96/82/EK irányelv fontos szerepet játszott az ilyen balesetek valószínűségének és következményeinek csökkentésében, és Unió-szerte a védelem magasabb szintjét eredményezte. Az irányelv felülvizsgálata megerősítette, hogy a meglévő rendelkezések általában véve megfelelnek a céljuknak, és nincs szükség jelentős

¹ HL C [...], [...], [...] o.

² HL C [...], [...], [...] o.

³ HL C [...], [...], [...] o.

⁴ HL L 10., 1997.1.14., 13. o.

változtatásokra. A 96/82/EK irányelvvel felállított rendszert azonban hozzá kell igazítani a veszélyes anyagok uniós osztályozási rendszeréhez, amelyre az irányelv több helyütt hivatkozik. Az irányelvben emellett több más rendelkezést is pontosítani kell, illetőleg naprakésszé kell tenni.

- (4) Ezért a 96/82/EK irányelv helyett újat kell elfogadni annak biztosítása érdekében, hogy a védelem jelenlegi szintje megmaradjon és tovább javuljon azáltal, hogy a biztonság veszélyeztetése nélküli ésszerűsítés vagy egyszerűsítés által a rendelkezések eredményesebbekké és hatékonyabbakká válnak, és, ahol csak lehetséges, csökkennek a szükségtelen adminisztrációs terhek. Az új rendelkezéseknek ugyanakkor világosaknak, koherenseknek és könnyen érthetőeknek kell lenniük, hogy segítsék a végrehajtás és a betartathatóság javítását.
- (5) Az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának az ipari balesetek országhatáron túli hatásairól szóló egyezménye, amelyet az Unió nevében az ipari balesetek országhatáron túli hatásairól szóló egyezmény megkötéséről szóló, 1998. március 23-i 98/685/EK tanácsi határozat⁵ hagyott jóvá, biztosítja azokat az intézkedéseket, amelyek az államhatárokon áttérjedő hatások kiváltására alkalmas ipari balesetek megelőzésére, az ellenük való felkészülésre és kezelésükre, valamint az e területen folyó nemzetközi együttműködésre vonatkoznak. Az egyezmény végrehajtásáról az uniós jogban a 96/82/EK irányelv gondoskodik.
- (6) A súlyos baleseteknek államhatárokon átnyúló következményei is lehetnek, és ökológiai és gazdasági költségeiket nemcsak az érintett üzem viseli, hanem az érintett tagállamok is. Ezért intézkedéseket kell tenni a magas szintű védelemnek az egész Unió területén való biztosítása érdekében.
- (7) Az ezen irányelvben foglalt rendelkezések alkalmazása nem sértheti az uniós jog munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi rendelkezéseinek érvényesülését.
- (8) Bizonyos ipari tevékenységeket sajátos jellemzőik miatt ki kell zárni ennek az irányelvnek a hatálya alól. Ezekre a tevékenységekre uniós vagy nemzeti szinten más szabályozás vonatkozik, amely ezen irányelvvel azonos mértékű biztonságot nyújt. A Bizottságnak azonban továbbra is biztosítania kell, hogy ne legyenek jelentős hiányosságok a meglévő szabályozási keretben, különösen ami az egyéb tevékenységekből eredő új és jövőbeni kockázatokat illeti, és szükség esetén megfelelő lépéseket kell tennie.
- (9) A 96/82/EK irányelv I. melléklete – többek között a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1967. június 27-i 67/548/EGK tanácsi irányelv,⁶ valamint a tagállamoknak a veszélyes készítmények osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítéséről szóló, 1999. május 31-i 1999/45/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁷ egyes rendelkezéseire való hivatkozással – felsorolja az irányelv hatálya alá tartozó veszélyes anyagokat. Az említett irányelveket felváltotta az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról szóló, 2008.

⁵ HL L 326., 1998.12.31., 1. o.

⁶ HL 196., 1967.8.16., 1. o.

⁷ HL L 200., 1999.7.30., 1. o.

december 16-i 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet,⁸ amely a vegyi anyagok osztályozásának és címkézésének nemzetközi szinten, az Egyesült Nemzetek Szervezete keretében elfogadott egyetemes harmonizált rendszerét (Globally Harmonised System of Classification and Labelling of Chemicals – GHS) ülteti át az Unió jogába. Az említett rendelet a veszélyek tekintetében új osztályokat és kategóriákat vezet be, amelyek csak részben felelnek meg a korábbi rendelkezések szerinti osztályoknak és kategóriáknak. A 96/82/EK irányelv I. mellékletét ezért módosítani kell annak érdekében, hogy az irányelv meglévő védelmi szintjének fenntartása mellett összhangban legyen az említett rendelettel.

- (10) Rugalmas szabályozásra van szükség ahhoz, hogy az I. melléklet módosításával kezelni lehessen azt a helyzetet, hogy az 1272/2008/EK rendelettel való összhang miatt a rendeletnek a veszélyes anyagok osztályozását érintő későbbi kiigazításai nem kívánt hatásokkal lehetnek ezen irányelv alkalmazására. Később kidolgozandó harmonizált kritériumok alapján lehetőséget kell adni eltérés engedélyezésére azokban az esetekben, amikor egy anyag a veszélyességi besorolása ellenére sem hordozza magában a súlyos baleset veszélyét. Emellett megfelelő korrekciós mechanizmust is létre kell hozni azoknak az anyagoknak az esetére, amelyeknek az irányelv hatálya alá kell tartozniuk, mert súlyos baleset veszélyének lehetőségét hordozzák magukban.
- (11) Általános kötelezettségként kell előírni, hogy az üzemeltetőknek minden szükséges intézkedést meg kell tenniük a súlyos balesetek megelőzése és következményeik mérséklése érdekében. Ha a veszélyes anyagok egy adott üzemben egy meghatározott küszöbértéket meghaladó mennyiségben vannak jelen, akkor az üzemeltetőnek elegendő információval kell ellátnia a hatáskörrel rendelkező hatóságot ahhoz, hogy az azonosíthassa az üzemet, a jelen lévő veszélyes anyagokat és a potenciális veszélyeket. Az üzemeltetőnek el kell készítenie és meg kell küldenie a hatáskörrel rendelkező hatóságnak egy tervet a súlyos balesetek megelőzésére vonatkozóan, amely a súlyos balesetek veszélyével szembeni védekezés érdekében meghatározza az üzemeltető általános koncepcióját és intézkedéseit, ideértve a megfelelő biztonsági irányítási rendszereket is.
- (12) A dominóhatás veszélyének csökkentése érdekében amennyiben az üzemek úgy helyezkednek el egymáshoz képest vagy annyira közel találhatók egymáshoz, hogy ez megnöveli a súlyos balesetek valószínűségét és kialakulásának lehetőségét vagy súlyosbítja azok következményeit, az üzemeltetőknek együtt kell működniük a megfelelő információk cseréjében és a nyilvánosság tájékoztatásában, ideértve az azon szomszédos üzemekkel folytatott együttműködést, illetőleg információcserét is, amelyeket a baleset érinthet.
- (13) Annak demonstrálása érdekében, hogy olyan üzemek esetében, amelyekben a veszélyes anyagok jelentős mennyiségben vannak jelen, az üzemeltető megtette a súlyos balesetek megakadályozásához, valamint a készenléti tervek és a válaszintézkedések elkészítéséhez szükséges valamennyi intézkedést, az üzemeltetőnek az üzemre, az ott lévő veszélyes anyagokra, a létesítményekre és a tárolóhelyiségekre, a lehetséges súlyos balesetek forgatókönyveire és kockázatainak elemzésére, a megelőzési és a beavatkozási intézkedésekre és a rendelkezésre álló irányítási rendszerekre vonatkozó biztonsági jelentések formájában tájékoztatást kell

⁸ HL L 353., 2008.12.31., 1. o.

adnia a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak, és ezáltal lehetővé tennie a súlyos balesetek megelőzését és kockázatának csökkentését, valamint a szükséges balesetek következményeinek korlátozásához szükséges lépések megtételét.

- (14) A vészhelyzetekre való felkészülés érdekében olyan üzemek esetében, amelyekben jelentős mennyiségben találhatóak veszélyes anyagok, szükséges belső és külső vészhelyzeti tervek készítése és olyan rendszerek létrehozása, amelyek biztosítják e tervek szükség szerinti ellenőrzését és felülvizsgálatát, továbbá – a bekövetkezett és a valószínűsíthető súlyos balesetek esetén – végrehajtásukat. Indokolt kötelezővé tenni a belső vészhelyzeti terv esetében az üzem személyzetével, a külső vészhelyzeti terv esetében pedig a nyilvánossággal való konzultációt.
- (15) Annak érdekében, hogy a lakóterületek, a nyilvánosság által fokozottan használt területek és a környezet – ideértve a természetvédelmi szempontból különösen értékes vagy érzékeny területeket is – nagyobb fokú védelmet élvezzenek, szükség van arra, hogy a területfelhasználás tervezése és a tagállamok más vonatkozó politikái hosszú távon figyelembe vegyék az e területek és az ilyen veszélyt hordozó üzemek közötti megfelelő távolság biztosítása iránti, továbbá meglévő üzemek esetében a személyekkel kapcsolatos kockázatok növekedésének megakadályozásához szükséges esetleges további műszaki intézkedések iránti igényt. A döntések meghozatalakor indokolt figyelembe venni a kockázatokra vonatkozó megfelelő információkat és a kockázatokra vonatkozó műszaki szakvéleményeket. Ha lehetséges, az adminisztratív terhek csökkentése érdekében az eljárásokat kívánatos integrálni a más uniós jogi aktusokban előírt eljárásokkal.
- (16) A környezetre vonatkozó információkhoz való hozzáférés segítése érdekében – a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, az Unió részéről a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezménynek az Európai Közösség nevében való megkötéséről szóló, 2005. február 17-i 2005/370/EK tanácsi határozattal⁹ jóváhagyott Árhusi Egyezménynek megfelelően – javítani kell a nyilvánosság tájékoztatásának szintjét és minőségét. Különösen a súlyos balesettel valószínűleg érintett személyeknek kell elegendő információt biztosítani ahhoz, hogy kellően tájékozottak legyenek az ilyen esetben teendő megfelelő lépésekről. Az aktív, a nyilvánosság kérése nélkül történő tájékoztatáson kívül, és az információ terjesztésének egyéb módjait nem kizárva az információkat az interneten állandóan elérhetővé kell tenni és naprakészen kell tartani. Ugyanakkor megfelelő titoktartási biztosítékok is szükségesek, egyebek között a biztonsággal kapcsolatos aggodalmak kezelése érdekében.
- (17) Az információkezelés módjának összhangban kell lennie a közös környezeti információs rendszerre (Shared Environmental Information System – SEIS) vonatkozó kezdeményezéssel, amelyet a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „A közös környezeti információs rendszer felé” című bizottsági közlemény¹⁰ vezetett be. Az információkezelés módjának összhangban kell lennie továbbá az Európai Közösségen

⁹ HL L 124., 2005.5.17., 1. o.

¹⁰ COM(2008) 46 végleges.

belüli térinformációs infrastruktúra (INSPIRE) kialakításáról szóló, 2007. március 14-i 2007/2/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel¹¹ és annak végrehajtási szabályaival is, amelyek célja lehetővé tenni a környezeti térinformatikai adatoknak a közszektorbeli szervezetek közötti megosztását, és Európai Unió-szerte hatékonyabban elősegíteni a térinformatikai adatokhoz való nyilvános hozzáférést. Az információkat uniós szinten egy nyilvánosan elérhető adatbázisnak kell tartalmaznia, ami megkönnyíti a végrehajtás nyomon követését és a kapcsolódó jelentéstételi kötelezettségek teljesítését is.

- (18) Az Århusi Egyezménynek megfelelően – a döntéshozatali folyamat számonkérhetőségének és átláthatóságának növelése, valamint a környezetvédelemmel kapcsolatos kérdések tudatosításának és a meghozott határozatok támogatottságának elősegítése érdekében – a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő hatékony részvétele szükséges ahhoz, hogy az adott határozatokkal kapcsolatban a nyilvánosság kifejezhesse véleményét és aggályait, a döntéshozók pedig figyelembe vehessék ezeket. A nyilvánosság érintett tagjai számára biztosítani kell az igazságszolgáltatás igénybevételének lehetőségét, hozzájárulva ily módon az emberi egészség és a jólét szempontjából megfelelő környezetben való élet jogának biztosításához.
- (19) Annak érdekében, hogy súlyos baleset esetén biztosítva legyenek a megfelelő válaszigények, az üzemeltetőnek azonnal tájékoztatnia kell a hatáskörrel rendelkező hatóságokat, és át kell adnia nekik a baleset hatásainak becsléséhez szükséges információkat.
- (20) Az információcsere biztosítása és a jövőben előforduló hasonló balesetek megelőzése érdekében indokolt úgy rendelkezni, hogy a tagállamok a területükön bekövetkező súlyos balesetek adatait továbbítsák a Bizottságnak; a Bizottságnak elemeznie kell a kapcsolódó veszélyeket, és üzemeltetnie kell egy olyan rendszert, amely – különösen a súlyos balesetekre és az azokból levont tanulságokra vonatkozóan – gondoskodik a szóban forgó információk megosztásáról. Ennek az információcsere azokra a balesetveszélyes helyzetekre is ki kell terjednie, amelyeknek a tagállamok megítélése szerint műszakilag különös jelentősége van a súlyos balesetek megelőzése és következményeik korlátozása szempontjából.
- (21) A tagállamoknak meg kell határozniuk, mely hatáskörrel rendelkező hatóságok felelősek annak biztosításáért, hogy az üzemeltetők teljesítsék a kötelezettségeiket. Szükség esetén egyetlen hatóságnak koordinálnia kell a különböző hatóságok vagy más érintett szervezetek tevékenységét. A hatáskörrel rendelkező hatóságoknak és a Bizottságnak együtt kell működniük az ezen irányelv végrehajtását támogató tevékenységekben, így különösen a megfelelő iránymutatások kidolgozásában és a bevált gyakorlati megoldások cseréjében. A szükségtelen adminisztratív terhek elkerülése érdekében a tájékoztatási kötelezettségeket lehetőség szerint célszerű integrálni a más kapcsolódó uniós jogi aktusokban előírt kötelezettségekkel.
- (22) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az irányelv be nem tartása esetén a hatáskörrel rendelkező hatóságok megtegyék a szükséges intézkedéseket. A hatékony végrehajtás és az ezen irányelvben foglalt rendelkezések betartásának biztosítása érdekében rendszeres ellenőrző vizsgálatokra, ezen belül egy, a rendszeres

¹¹ HL L107., 2007.4.25., 1. o.

időközönként elvégzendő rutinjellegű ellenőrző vizsgálatokra vonatkozó programra és nem rutinjellegű ellenőrző vizsgálatokra van szükség. Az ellenőrző vizsgálatokat össze kell hangolni a más uniós jogi aktusokban előírt ellenőrző vizsgálatokkal. Fontos, hogy az ellenőrző vizsgálatok elvégzésére elegendő számú képesített szakember álljon rendelkezésre. A hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a – többek között uniós szintű – tapasztalatcseréhez és a tudás összegzéséhez kapcsolódó eszközök és mechanizmusok felhasználásával megfelelő támogatást kell nyújtaniuk.

- (23) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a Szerződés 290. cikkével összhangban az eltérésekre vonatkozó kritériumok megállapítása és ezen irányelv mellékleteinek módosítása érdekében felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el.
- (24) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és biztosítaniuk kell ezen szankciók alkalmazását. A szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.
- (25) Mivel az irányelv célkitűzéseit: az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmének biztosítását a tagállamok nem képesek kielégítően megvalósítani, és azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket hozhat. Az említett cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az említett célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek megelőzése és e baleseteknek az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt következményeinek korlátozása érdekében állapít meg szabályokat, abból a célból, hogy az egész Unióban következetes és hatékony módon magas szintű védelmet biztosítson.

2. cikk

Hatály

1. Ezt az irányelvet azokra az üzemekre kell alkalmazni, amelyekben a jelen lévő veszélyes anyagok mennyisége eléri vagy meghaladja az I. melléklet 1. és 2. részében meghatározott mennyiségeket.
2. Ezt az irányelvet nem kell alkalmazni:
 - a) a katonai létesítményekre, berendezésekre, tárolókra;
 - b) az ionizáló sugárzás által okozott veszélyekre;

- c) veszélyes anyagoknak az irányelv hatálya alá tartozó üzemeken kívüli közúti, vasúti, belvízi, tengeri, légi szállítására és szállítás közbeni ideiglenes tárolására, beleértve a berakást és a kirakást, valamint a dokkokban, a mólóknál és a rendező pályaudvarokon végrehajtott, az egyik szállítóeszköztől a másikig történő szállítást is;
- d) a veszélyes anyagoknak az irányelv hatálya alá tartozó üzemeken kívüli, csővezetékeken történő szállítására, beleértve a szivattyúállomásokon át történő szállítást is;
- e) az ásványi anyagok bányákban, kőbányákban vagy fűrőlyukakon át történő kinyerésére (feltárására, kitermelésére és feldolgozására), kivéve a vegyi és a termikus feldolgozási műveleteket és az I. mellékletben meghatározott veszélyes anyagokkal végzett műveletekkel kapcsolatos tárolást;
- f) az ásványi anyagok nyílt tengeri feltárására és kitermelésére, a szénhidrogénekét is ideértve;
- g) azokra a hulladéklerakó telepekre, ideértve a föld alatti hulladéktárolást is, a működő meddő ártalmatlanítására szolgáló létesítmények kivételével, a derítő-, illetve ülepítőmedencét is beleértve, amelyek az I. mellékletben meghatározott veszélyes anyagokat tartalmaznak, különösen akkor, ha azokat ásványok vegyi vagy termikus úton történő feldolgozására használják;
- h) az I. melléklet 3. részében felsorolt anyagokra.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „üzem”: az üzemeltető ellenőrzése alatt álló azon terület egésze, ahol egy vagy több létesítményben ezen irányelv hatálya alá tartozó veszélyes anyagok találhatóak, beleértve a közös és a kapcsolódó infrastruktúrát és tevékenységeket is;
2. „alsó küszöbértékű üzem”: olyan üzem, amelyben a jelen lévő veszélyes anyagok mennyisége eléri vagy meghaladja az I. melléklet 1. részének 2. oszlopában és az I. melléklet 2. részének 2. oszlopában meghatározott mennyiségeket, de nem éri el az I. melléklet 1. részének 3. oszlopában és az I. melléklet 2. részének 3. oszlopában meghatározott mennyiségeket;
3. „felső küszöbértékű üzem”: olyan üzem, amelyben a jelen lévő veszélyes anyagok mennyisége eléri vagy meghaladja az I. melléklet 1. részének 3. oszlopában és az I. melléklet 2. részének 3. oszlopában meghatározott mennyiségeket;
4. „új üzem”: az újonnan épült üzem, valamint az az üzem, amely még nem kezdte meg működését;
5. „meglévő üzem”: olyan üzem, amely a 96/82/EK irányelv hatálya alá tartozott;

6. „további üzem”: olyan üzem, amely ezen irányelv hatálybalépése előtt már működött, de nem tartozott a 96/82/EK irányelv hatálya alá, a továbbiakban azonban ezen irányelv hatálya alá tartozik;
7. „létesítmény”: az üzem belüli azon műszaki egység, amelyben veszélyes anyagokat gyártanak, használnak, kezelnek vagy tárolnak, ideértve a föld alatti tárolást is; ide tartozik a létesítmény működéséhez szükséges mindennemű felszerelés, szerkezet, csőrendszer, gép, szerszám, magántulajdonú iparvágány, dokk, kiszolgáló rakodó, móló, raktár és hasonló, úszó vagy más szerkezet;
8. „üzemeltető”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely egy üzemet vagy létesítményt üzemeltet vagy afelett ellenőrzést gyakorol, vagy a nemzeti jog rendelkezései alapján az üzem vagy létesítmény műszaki üzemeltetése felett meghatározó gazdasági befolyással rendelkezik;
9. „veszélyes anyag”: az I. melléklet 1. vagy 2. részében megjelölt olyan anyag vagy keverék, amely nyersanyagként, termékként, melléktermékként, maradékként vagy köztes terméként van jelen, beleértve azokat az anyagokat is, amelyekről ésszerűen feltételezhető, hogy baleset alkalmával keletkezhetnek;
10. „keverék”: két vagy több anyagból álló keverék vagy oldat;
11. „veszélyes anyagok jelenléte”: veszélyes anyagok tényleges vagy várható jelenléte az üzemben, valamint azoknak a veszélyes anyagoknak a jelenléte, amelyek akkor keletkezhetnek, amikor egy ipari kémiai folyamat kikerül az ellenőrzés alól, amennyiben e veszélyes anyagok mennyisége eléri vagy meghaladja az I. melléklet 1. és 2. részében meghatározott küszöbértékeket;
12. „súlyos baleset”: olyan esemény, mint például jelentős anyagkibocsátás, tűz vagy robbanás, amely az irányelv hatálya alá tartozó bármely üzem működése közben szabályozatlan körülmények között következik be, és az emberi egészséget, a tulajdont vagy a környezetet akár azonnal, akár a későbbiekre nézve, akár az üzem belülről, akár azon kívül súlyosan veszélyezteti, és amelyben legalább egy veszélyes anyag részt vesz;
13. „veszély”: veszélyes anyag olyan saját tulajdonsága vagy olyan konkrét körülmény, amely káros hatással lehet az emberi egészségre vagy a környezetre;
14. „kockázat”: annak valószínűsége, hogy egy adott hatás egy meghatározott időtartamon belül vagy meghatározott körülmények között bekövetkezik;
15. „tárolás”: a veszélyes anyagok adott mennyiségének jelenléte raktározás, biztonságos felügyelet melletti elhelyezés vagy raktárkészletként való tartás céljából;
16. „nyilvánosság”: egy vagy több természetes vagy jogi személy, valamint a nemzeti jogszabályokkal, illetve gyakorlattal összhangban azok szövetségei, szervezetei és csoportjai;
17. „érintett nyilvánosság”: a 14. cikk (1) bekezdésében szereplő bármely ügyre vonatkozó döntés meghozatalával ténylegesen vagy valószínűsíthetően érintett, illetve abban érdekelt nyilvánosság, ideértve a környezetvédelem ügyének

előmozdítása érdekében a nemzeti jogban előírt követelményeknek megfelelően működő nem kormányzati szervezeteket is;

18. „ellenőrző vizsgálat”: a hatáskörrel rendelkező hatóság által vagy nevében az üzemek ezen irányelv követelményeinek való megfelelése ellenőrzésének és elősegítésének érdekében végzett minden tevékenység, többek között a helyszíni szemlék, a belső intézkedések, rendszerek, jelentések és nyomkövetési dokumentumok ellenőrzése, valamint az ezekből fakadó valamennyi szükséges intézkedés.

4. cikk

Eltérés, védintézkedés

1. Ha az e cikk (4) bekezdésében említett kritériumok alapján bizonyítást nyer, hogy az I. melléklet 1. vagy 2. részében szereplő valamely anyag különösen fizikai megjelenési formája, tulajdonságai, besorolása, koncentrációja vagy szokásos csomagolása folytán nem alkalmas súlyos baleset veszélyének előidézésére, a Bizottság a 24. cikkel összhangban, felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján ezt az anyagot az I. rész 3. részébe felveheti.
2. Ha egy tagállam úgy ítéli meg, hogy az I. melléklet 1. vagy 2. részében felsorolt veszélyes anyagok valamelyike nem hordozza magában súlyos baleset veszélyét, és alkalmas lehet arra, hogy e cikk (1) bekezdésével összhangban az I. melléklet 3. részébe felvételt nyerjen, akkor erről értesíti a Bizottságot.

Az értesítésről a Bizottság tájékoztatja a 17. cikk (2) bekezdése szerinti fórumot.

3. Ha a hatáskörrel rendelkező hatóság előtt az e cikk (4) bekezdése alapján megállapított kritériumok alkalmazásával hitelt érdemlően bizonyítást nyer, hogy az egy adott üzemben vagy annak bármely részében jelen lévő, az I. melléklet 1. vagy 2. részében felsorolt anyagok az üzemben uralkodó speciális körülmények miatt, így különösen az anyag csomagolásának vagy tárolóeszközének jellege vagy az érintett helyszín és mennyiségek figyelembevételével nem alkalmasak súlyos baleset veszélyének előidézésére, a hatáskörrel rendelkező hatóság tagállama határozhat úgy, hogy a kérdéses üzem vonatkozásában ezen irányelv 7–19. cikkének rendelkezéseit nem alkalmazza.

Az első albekezdésben meghatározott esetekben az érintett tagállam átadja a Bizottságnak az érintett üzemek jegyzékét, amelynek tartalmaznia kell az érintett veszélyes anyagok jegyzékét is. Az érintett tagállam döntését megindokolja.

A Bizottság az e bekezdés második albekezdése szerinti jegyzékeket tájékoztató jelleggel évente továbbítja a 17. cikk (2) bekezdése szerinti fórumnak.

4. A Bizottság 2013. június 30-ig a 24. cikkel összhangban az e cikk (1) és (3) bekezdésének célját szolgáló kritériumok megállapítása és a VII. melléklet megfelelő módosítása céljából felhatalmazáson alapuló aktusokat fogad el.

5. Ha egy tagállam úgy ítéli meg, hogy egy olyan veszélyes anyag, amely nem szerepel az I. melléklet 1. vagy 2. részében, súlyos baleset veszélyét hordozza magában, megfelelő intézkedéseket tehet, és erről értesíti a Bizottságot.

Az e bekezdés első albekezdése alapján tett bejelentésekről a Bizottság tájékoztatja a 17. cikk (2) bekezdése szerinti fórumot.

A Bizottság az e bekezdés első albekezdésével érintett anyagokat a 24. cikkel összhangban, felhatalmazáson alapuló aktus útján felveheti az I. melléklet 1. vagy 2. részébe.

5. cikk

Az üzemeltető általános kötelezettségei

1. A tagállamok kötelezik az üzemeltetőket minden olyan intézkedés megtételére, amely szükséges a súlyos balesetek megakadályozásához és e baleseteknek az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt következményei korlátozásához.
2. A tagállamok biztosítják, hogy a 17. cikk szerinti hatáskörrel rendelkező hatóságok (a továbbiakban: hatáskörrel rendelkező hatóság) – különösen a 19. cikkben előírt ellenőrző vizsgálatok és ellenőrzések alkalmával – az üzemeltetőtől bármikor megkövetelhetik annak bizonyítását, hogy az ebben az irányelvben foglalt valamennyi szükséges intézkedést megtette.

6. cikk

Bejelentés

1. A tagállamok megkövetelik az üzemeltetőtől, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak bejelentést tegyen:
 - a) az üzemeltető nevééről vagy cégnevéről, valamint az érintett üzem teljes címéről;
 - b) az üzemeltető székhelyéről a teljes cím megadásával;
 - c) az üzemért felelős személy nevééről vagy beosztásáról, ha különbözik az a) pontban megjelölt személytől;
 - d) a kérdéses veszélyes anyag vagy anyagcsoport azonosításához elegendő információkról;
 - e) a kérdéses veszélyes anyag vagy anyagok mennyiségéről és fizikai megjelenési formájáról;
 - f) a létesítmény vagy tárolóhely tevékenységéről vagy javasolt tevékenységéről;

- g) az üzem közvetlen környezetéről, azokról a tényezőkről, amelyek súlyos balesetet okozhatnak vagy a súlyos baleset következményeit súlyosbíthatják, ideértve a szomszédos üzemek adatait is, függetlenül attól, hogy azok ezen irányelv hatálya alá tartoznak-e vagy sem, valamint az olyan egyéb telephelyekről, területekről és fejlesztésekről, amelyek fokozhatják a súlyos baleset és a dominóhatás kockázatát vagy következményeit.
2. A bejelentéseket a hatáskörrel rendelkező hatóság felé a következő határidőkön belül kell megtenni:
- a) új üzemek esetében az építés megkezdése vagy az üzembe állítás előtt ésszerű időn belül;
 - b) meglévő üzemek esetében a 28. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében megállapított időponttól számított egy éven belül;
 - c) további üzemek esetében az attól az időponttól számított egy éven belül, amikortól fogva ez az irányelv az adott üzemre alkalmazandó.
3. E cikk (1) és (2) bekezdése nem alkalmazandó a meglévő üzemekre, ha az üzemeltető a nemzeti jogi előírásoknak megfelelően a 28. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében megállapított időpontig már küldött értesítést a hatáskörrel rendelkező hatóságnak, az értesítésben foglalt információk megfelelnek e cikk (1) bekezdésének, és azóta nem változtak meg.
4. Az üzemeltető azonnal tájékoztatja a hatáskörrel rendelkező hatóságot a következő körülményekről:
- a) ha a jelen lévő veszélyes anyag mennyisége az üzemeltető által az (1) bekezdés értelmében küldött bejelentésben megadotthoz képest jelentősen megnőtt vagy az ott megadott jellegében vagy fizikai megjelenési formájában jelentős változás következett be, valamint ha az anyag felhasználási folyamatában változás állt be;
 - b) az üzem vagy létesítmény olyan módosításáról, amelynek jelentős hatása lehet a súlyos balesetek veszélyére;
 - c) a létesítmény állandó jellegű bezárásáról.
5. A (4) bekezdés sérelme nélkül az üzemeltető rendszeresen, de legalább ötévenként felülvizsgálja és szükség esetén naprakésszé teszi bejelentését. Az üzemeltető a naprakésszé tett bejelentését késedelem nélkül megküldi a hatáskörrel rendelkező hatóságnak.

7. cikk

Terv a súlyos balesetek megelőzése érdekében

1. A tagállamok megkövetelik az üzemeltetőtől egy olyan dokumentum elkészítését, amely rögzíti az üzemeltetőnek a súlyos balesetek megelőzésére vonatkozó tervét (major-

accident prevention policy, a továbbiakban: MAPP), továbbá megkövetelik e dokumentum megfelelő módon történő végrehajtásának biztosítását. A MAPP-ot írásba kell foglalni. Úgy kell kialakítani, hogy biztosítsa az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmét. Arányosnak kell lennie a súlyos balesetek veszélyeivel. Tartalmaznia kell az üzemeltető általános céljait és cselekvési elveit és a vezetés szerepét és felelősségét, és fel kell vázolnia a súlyos balesetek veszélyeinek ellenőrzésével összefüggő biztonsági kultúrát.

2. A MAPP-ot a következő határidőn belül meg kell küldeni a hatáskörrel rendelkező hatóságnak:
 - a) új üzemek esetében az építés megkezdése vagy az üzembe állítás előtt ésszerű időn belül;
 - b) meglévő üzemek esetében a 28. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében megállapított időponttól számított egy éven belül;
 - c) további üzemek esetében az attól az időponttól számított egy éven belül, amikortól fogva ez az irányelv az adott üzemre alkalmazandó.
3. E cikk (1) és (2) bekezdése nem alkalmazandó a meglévő üzemekre, ha az üzemeltető a MAPP-ot a 28. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében megállapított időpontig már írásba foglalta és a nemzeti jogi előírásoknak megfelelően megküldte a hatáskörrel rendelkező hatóságnak, a MAPP-ban foglalt információk megfelelnek az (1) bekezdésnek, és azóta nem változtak meg.
4. Az üzemeltető rendszeresen, de legalább ötévenként felülvizsgálja és szükség esetén naprakésszé teszi a MAPP-ot. A naprakésszé tett MAPP-ot késedelem nélkül meg kell küldeni a hatáskörrel rendelkező hatóságnak.

8. cikk

Dominóhatás

1. A tagállamok biztosítják, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság az üzemeltetőktől a 6. és a 9. cikk értelmében kapott tájékoztatást vagy a 19. cikk szerinti ellenőrző vizsgálatok útján beszerzett információkat felhasználva azonosítja azokat az alsó, illetőleg felső küszöbértékű üzemeket vagy üzemcsoportokat, amelyek esetében a súlyos baleset bekövetkezésének valószínűsége és lehetősége vagy következményei a kérdéses üzemek elhelyezkedésére és egymáshoz való közelségére, valamint a bennük jelen lévő veszélyes anyagokra való tekintettel nagyobb lehet.
2. A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés alapján azonosított üzemek üzemeltetői:
 - a) a vonatkozó információikat megfelelő módon kicserélik egymással annak érdekében, hogy MAPP-jukban, biztonsági irányítási rendszereikben, biztonsági jelentéseikben és belső vészhelyzeti terveikben teljes körűen figyelembe tudják venni a súlyos balesetek veszélyeinek jellegét és mértékét;

- b) együttműködjenek a nyilvánosság és az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó szomszédos üzemek tájékoztatásában és a külső vészhelyzeti tervek elkészítéséért felelős hatóság tájékoztatásában.

9. cikk

Biztonsági jelentés

1. A tagállamok megkövetelik a felső küszöbértékű üzem üzemeltetőjétől, hogy biztonsági jelentést készítsen:
 - a) annak demonstrálása érdekében, hogy a III. mellékletben előírt információknak megfelelően kidolgozta a MAPP-ot és az annak végrehajtását szolgáló biztonsági irányítási rendszert;
 - b) annak demonstrálása érdekében, hogy azonosította a súlyos balesetek veszélyét és a súlyos balesetek lehetséges forgatókönyveit, és megtette az ilyen balesetek megelőzéséhez és az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt hatásuk következményeinek csökkentéséhez szükséges intézkedéseket;
 - c) annak demonstrálása érdekében, hogy az üzemben belül a súlyos baleset veszélyével összefüggő minden létesítmény, tárolóhely, készülék és az üzemeltetéssel kapcsolatos infrastruktúra tervezése, építése, üzemeltetése és karbantartása során kellő biztonságot és megbízhatóságot vett figyelembe;
 - d) annak demonstrálása érdekében, hogy elkészítette a belső vészhelyzeti terveket, továbbá annak érdekében, hogy információkat biztosítson a külső vészhelyzeti terv elkészítéséhez;
 - e) annak érdekében, hogy elegendő információkat biztosítson a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a meglévő üzemek környezetében tervezett új tevékenységek és fejlesztések helyszínével kapcsolatos döntések meghozatalához.
2. A biztonsági jelentésnek legalább a II. mellékletben felsorolt adatokat és információkat kell tartalmaznia. Meg kell neveznie a jelentés kidolgozásában részt vevő érintett szervezeteket. Tartalmaznia kell továbbá egy naprakész jegyzéket is az üzemben jelen lévő veszélyes anyagokról.
3. A biztonsági jelentést a következő határidőn belül meg kell küldeni a hatáskörrel rendelkező hatóságnak:
 - a) új üzemek esetében az építés megkezdése vagy az üzembe állítás előtt ésszerű időn belül;
 - b) meglévő üzemek esetében a 28. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében megállapított időponttól számított egy éven belül;
 - c) további üzemek esetében az attól az időponttól számított két éven belül, amikortól fogva ez az irányelv az adott üzemre alkalmazandó.

4. E cikk (1), (2) és (3) bekezdése nem alkalmazandó a meglévő üzemekre, ha az üzemeltető a biztonsági jelentést a nemzeti jogi előírásoknak megfelelően a 28. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében megállapított időpontig megküldte a hatáskörrel rendelkező hatóságnak, az abban foglalt információk megfelelnek e cikk (1) és (2) bekezdésének, és azóta nem változtak meg.

5. Az üzemeltető rendszeresen felülvizsgálja és szükség esetén legalább ötvenként naprakésszé teszi a biztonsági jelentést.

Az üzemeltető továbbá az üzemeltető kezdeményezésére vagy a hatáskörrel rendelkező hatóság kérésére bármely más időpontban is felülvizsgálja és szükség esetén naprakésszé teszi a biztonsági jelentést, amikor ezt új körülmények vagy a biztonsági kérdésekre vonatkozó új műszaki ismeretek ismertté válása, ideértve a balesetek vagy, amennyire ez lehetséges, a balesetveszélyes helyzetek elemzéséből eredő ismeretek ismertté válását is, valamint a kockázatbecslésre vonatkozó ismeretek fejlődése indokolja.

A naprakész biztonsági jelentést késedelem nélkül meg kell küldeni a hatáskörrel rendelkező hatóságnak.

6. Mielőtt az üzemeltető megkezdené az építést vagy az üzemeltetést, továbbá a (3) bekezdés b) és c) pontjában és az (5) bekezdésben meghatározott esetekben a hatáskörrel rendelkező hatóság a jelentés átvételét követően ésszerű időn belül:

a) közli az üzemeltetővel a biztonsági jelentés vizsgálatából levont következtetéseit;

b) a 18. cikkel összhangban megtiltja az érintett üzem üzembe helyezését vagy további üzemeltetését.

7. A tagállamok megkövetelhetik az alsó küszöbértékű üzemektől, hogy a MAPP-ot egy, a súlyos balesetek veszélyével és a szervezet vagy az üzem tevékenységének összetettségével arányos biztonsági irányítási terv útján hajtsák végre.

10. cikk

Létesítmény, üzem vagy tárolóhely módosítása

A létesítmény, üzem, tárolóhely, folyamat vagy a veszélyes anyagok jellege vagy mennyisége tekintetében végzett azon módosítások esetén, amelyeknek jelentős hatása lehet a súlyos balesetek veszélyére, a tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltető:

a) felülvizsgálja, és, ahol szükséges, módosítja a MAPP-ot;

b) felülvizsgálja, és, ahol szükséges, módosítja a 9. cikk szerinti biztonsági jelentést és biztonsági irányítási rendszereket és eljárásokat, és még a módosítás végrehajtása előtt tájékoztatja a hatáskörrel rendelkező hatóságot e felülvizsgálat részleteiről.

11. cikk

Vészhelyzeti tervek

1. A tagállamok biztosítják, hogy minden felső küszöbértékű üzemre vonatkozóan:
 - a) az üzemeltető belső vészhelyzeti tervet készít az üzemben belül végrehajtandó intézkedésekről;
 - b) az üzemeltető ellátja a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a külső vészhelyzeti tervek elkészítéséhez szükséges információkkal;
 - c) a tagállamok által e célra kijelölt hatóságok az információknak a b) pont alapján az üzemeltetőtől való beérkezése után egy éven belül külső vészhelyzeti tervet készítenek a üzemben kívül végrehajtandó intézkedésekről.
2. Az üzemeltetők az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott kötelezettségeiknek a következő határidőn belül tesznek eleget:
 - a) új üzemek esetében az üzembe állítás előtt;
 - b) meglévő üzemek esetében a 28. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében megállapított időponttól számított egy éven belül, kivéve abban az esetben, ha a nemzeti jogi előírásoknak megfelelően azt megelőzően elkészített belső vészhelyzeti terv és az abban foglalt információk megfelelnek e cikknek, és azóta nem változtak meg;
 - c) további üzemek esetében az attól az időponttól számított egy éven belül, amikortól fogva ez az irányelv az adott üzemre alkalmazandó.
3. A vészhelyzeti tervek kidolgozásának céljai a következők:
 - a) a rendkívüli események ellenőrzés alatt tartása és védekezés velük szemben a hatások lehető legkisebbre való csökkentése és az általuk az emberi egészségben, a környezetben és a javakban okozott károk korlátozása érdekében;
 - b) az emberi egészségnek és a környezetnek a súlyos balesetek hatásaival szembeni megvédéséhez szükséges intézkedések végrehajtása;
 - c) a szükséges információknak a nyilvánosság, valamint és az érintett területen működő szolgálatok és hatóságok rendelkezésére bocsátása;
 - d) a környezet helyreállításának és megtisztításának biztosítása a súlyos baleset követően.

A vészhelyzeti tervnek a IV. mellékletben előírt információkat kell tartalmaznia.
4. A hatáskörrel rendelkező hatóságok kötelezettségeinek sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelvben előírt belső vészhelyzeti tervek kidolgozása az üzemben dolgozó személyzettel konzultálva történjen, ideértve a hosszú távú alvállalkozói szerződés alapján foglalkoztatott érintett személyzetet is, továbbá hogy

a külső vészhelyzeti tervek kidolgozása és aktualizálása a nyilvánossággal konzultálva történjen. A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvánossággal folytatott konzultáció megfeleljen a 14. cikknek.

5. A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltetők, illetőleg a kijelölt hatóságok megfelelő időközönként, de legfeljebb háromévente felülvizsgálják, ellenőrizték, és, amennyiben szükséges, módosítsák és naprakésszé tegyék a belső és a külső vészhelyzeti terveket. A felülvizsgálat során figyelembe kell venni az érintett üzemben és a vészhelyzeti szolgálatokon belül bekövetkezett változásokat, valamint az új műszaki ismereteket és a súlyos balesetekre való reagálásra vonatkozó ismereteket.

A külső vészhelyzeti tervek tekintetében a tagállamok figyelembe veszik, hogy súlyos vészhelyzetek esetén elő kell segíteni a polgári védelmi segítségnyújtás során folytatott fokozott együttműködést.

6. A tagállamok biztosítják, hogy súlyos balesetek, valamint olyan ellenőrizetlen események bekövetkezésekor, amelyekről természetüknél fogva ésszerűen feltehető, hogy súlyos balesetet eredményezhetnek, az üzemeltető, valamint – ha szükséges – az e célra kijelölt hatáskörrel rendelkező hatóság késedelem nélkül végrehajtja a vészhelyzeti terveket.
7. A hatáskörrel rendelkező hatóság a biztonsági jelentésben szereplő információk figyelembevételével úgy dönthet, hogy a külső vészhelyzeti terv elkészítésére vonatkozóan az (1) bekezdésben előírt követelményt nem alkalmazza.

A hatáskörrel rendelkező hatóság e döntését megindokolja.

12. cikk

A területfelhasználás tervezése

1. A tagállamok biztosítják, hogy a területfelhasználásra vonatkozó és a más kapcsolódó politikájuk figyelembe veszi a súlyos balesetek megelőzésére és az emberi egészséget és a környezetet érintő következményeinek korlátozására vonatkozó igényt. Ezen igények figyelembevételét a következő kérdések szabályozásán keresztül kell biztosítani:
 - a) az új üzemek telepítése;
 - b) a meglévő üzemeknek a 10. cikk hatálya alá tartozó módosítása;
 - c) azon új fejlesztések, így különösen a közlekedési vonalakkal, a nyilvánosság által látogatott helyekkel és a meglévő üzemek szomszédságában található lakóterületekkel kapcsolatos fejlesztések, amelyek esetében a fejlesztés helye vagy módja növelheti a súlyos baleset kockázatát vagy következményeit.
2. A tagállamok biztosítják, hogy a területfelhasználásra vonatkozó és a más kapcsolódó politikájuk meghatározásakor és végrehajtásakor figyelembe veszik azt az igényt, hogy hosszú távon:

- a) megfelelő biztonsági távolságot tartsanak az irányelv hatálya alá tartozó üzemek és a lakóterületek, a középületek, a közterületek, (amennyire lehetséges) a fő közlekedési útvonalak és a pihenőövezetek között;
 - b) megfelelő biztonsági távolságok vagy szükség esetén egyéb megfelelő intézkedések alkalmazásával megvédjék az irányelv hatálya alá tartozó üzemek szomszédságában található, természetvédelmi szempontból különösen érzékeny vagy értékes területeket;
 - c) a meglévő üzemek esetében az emberi egészséget és a környezetet érintő kockázatok növekedésének megelőzése érdekében az 5. cikknek megfelelően további műszaki intézkedéseket hozzanak.
3. A tagállamok biztosítják, hogy az ilyen irányú döntésekért felelős minden hatáskörrel rendelkező és tervezési hatóság megfelelő konzultációs eljárásokat hoz létre az (1) bekezdés alapján meghatározott politika végrehajtásának elősegítésére. Ezeknek az eljárásoknak biztosítaniuk kell, hogy az üzemeltetők elegendő információt nyújtsanak az üzemből eredő kockázatokról, valamint hogy a döntések meghozatalakor – eseti alapon vagy általánosan – hozzáférhető legyen az e kockázatokra vonatkozó műszaki szakvélemény.

A tagállamok biztosítják, hogy az alsó küszöbértékű üzemek üzemeltetői a hatáskörrel rendelkező hatóság kérésére területfelhasználás-tervezési célból elegendő információt biztosítanak az üzemből eredő kockázatokról.

4. Az (1), a (2) és a (3) bekezdésben foglalt követelményeket a 85/337/EGK tanácsi irányelv¹² és a 2001/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹³ rendelkezéseinek sérelme nélkül kell alkalmazni. Amennyiben lehetséges és indokolt, a tagállamok e cikk és az említett irányelvek követelményeinek teljesítése érdekében olyan összehangolt vagy közös eljárásokat követnek, amelyek biztosítják különösen az értékelések és a konzultációk egyesítését.

13. cikk

A nyilvánosság tájékoztatása

1. A tagállamok biztosítják, hogy az V. mellékletben felsorolt információk a nyilvánosság számára állandóan elérhetőek legyenek, ideértve az elektronikus formában való elérhetőséget is. A tagállamok az információkat legalább évente egyszer felülvizsgálják és szükség esetén naprakésszé teszik.
2. A felső küszöbértékű üzemek esetében a tagállamok biztosítják, hogy:
 - a) minden olyan személy, akit egy súlyos baleset valószínűsíthetően érinteni fog, rendszeresen és a legmegfelelőbb formában, kérés nélkül tájékoztatást kapjon a biztonsági intézkedésekről és a baleset esetén követendő magatartásról;

¹² HL L 175., 1985.7.5., 40. o.

¹³ HL L 197., 2001.7.21., 30. o.

- b) a 21. cikk (3) bekezdésére is figyelemmel a biztonsági jelentés kérésre hozzáférhető legyen a nyilvánosság számára; a 21. cikk (3) bekezdésében meghatározott esetekben módosított jelentést kell elérhetővé tenni nem technikai jellegű összefoglaló formájában, amely tartalmazza legalább a súlyos balesetek veszélyeire vonatkozó általános információkat, a lehetséges hatásokat és a baleset esetén követendő magatartást;
- c) a 21. cikk (3) bekezdésére is figyelemmel a veszélyes anyagok jegyzéke kérésre hozzáférhető legyen az érintett nyilvánosság számára.

Az e bekezdés a) pontja alapján szolgáltatandó információknak legalább az V. mellékletben felsorolt adatokra kell kiterjedniük. Ezeket az információkat el kell juttatni továbbá minden közintézmény, köztük az iskolák és a kórházak részére, és – a 8. cikk hatálya alá tartozó üzemek esetében – minden szomszédos üzem részére is. A tagállamok biztosítják az információk szolgáltatását, és időszakonkénti, legalább ötévente történő felülvizsgálatát és naprakésszé tételét.

- 3. A (2) bekezdés a), b) és c) pontja szerinti információkhoz való hozzáférésre vonatkozó kéréseket a 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁴ 3. és 5. cikkének megfelelően kell kezelni.
- 4. A tagállamok a 9. cikk szerinti üzemekből eredő, határokon áttérjedő hatású súlyos balesetek lehetőségéről kötelesek elegendő információt biztosítani a feltehetően érintett tagállamok részére úgy, hogy a feltehetően érintett tagállamok a 11. és a 12. cikk megfelelő rendelkezései és e cikk alapján szükség esetén eljárhassanak.
- 5. Ha az érintett tagállam úgy döntött, hogy egy üzem, amely egy másik tagállam területe közelében található, a határain túl a 11. cikk (6) bekezdésének alkalmazása értelmében nem okozhatja súlyos baleset veszélyét, és ezért nincs szükség arra, hogy a 11. cikk (1) bekezdése értelmében külső vészhelyzeti tervet készítsen, erről tájékoztatja a másik tagállamot.
- 6. Ezt a cikket a 21. cikk rendelkezéseire figyelemmel kell alkalmazni.

14. cikk

Nyilvános konzultáció és részvétel a döntéshozatalban

- 1. A tagállamok biztosítják, hogy a nyilvánosság kifejtheti véleményét a következő kérdésekben:
 - a) új üzemek tervezése a 12. cikk értelmében;
 - b) meglévő üzemeknek a 10. cikk hatálya alá tartozó módosítása, ha a módosításnak meg kell felelnie az ezen irányelvben a területfelhasználással kapcsolatban előírt követelményeknek;

¹⁴ HL L 41., 2003.2.14., 26. o.

- c) a meglévő üzemek körüli fejlesztések, ha az elhelyezés vagy a fejlesztés a 12. cikk értelmében növelheti a súlyos baleset kockázatát vagy következményeit;
 - d) a 11. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti külső vészhelyzeti tervek.
2. A nyilvánosságot közlemények vagy más alkalmas eszközök, így, ha rendelkezésre áll, az elektronikus média útján a döntéshozatali eljárás korai szakaszában, de legkésőbb amint az információ ésszerű módon rendelkezésre bocsátható, tájékoztatni kell:
- a) az (1) bekezdésben meghatározott kérdésekben;
 - b) ha alkalmazandó, arról, ha egy határozat nemzeti vagy országhatáron áterjedő hatásokra vonatkozó környezeti hatásvizsgálathoz, illetve a 13. cikk (4) bekezdésével összhangban tagállamok közötti konzultációkhoz van kötve;
 - c) annak a hatáskörrel rendelkező hatóságnak a kapcsolattartási adatairól, amely felelős a döntéshozatalért, amelytől a releváns információk beszerezhetők, valamint amelyhez észrevételek és kérdések intézhetők, továbbá az észrevételek vagy kérdések továbbítására vonatkozó határidők részleteiről;
 - d) a lehetséges döntések jellegéről vagy, amennyiben készült ilyen, a határozattervezetről;
 - e) a releváns információk rendelkezésre bocsátása idejéről és helyéről vagy módjáról;
 - g) az (5) bekezdés értelmében a nyilvánosság részvételére és a nyilvános konzultációra vonatkozó intézkedések részleteiről.
3. A tagállamok biztosítják, hogy megfelelő időkereteken belül az érintett nyilvánosság hozzáférhessen:
- a) a nemzeti jogszabályokkal összhangban azokhoz a legfontosabb jelentésekhez és javaslatokhoz, amelyek az érintett nyilvánosságnak a (2) bekezdéssel összhangban történő tájékoztatásakor a hatáskörrel rendelkező hatóságnál vagy hatóságoknál fellelhetők;
 - b) a 2003/4/EK irányelv rendelkezéseivel összhangban a (2) bekezdésben meghatározott információktól eltérő azon információkhoz, amelyek a szóban forgó döntés szempontjából lényegesek, és amelyek csak az érintett nyilvánosságnak a (2) bekezdéssel összhangban történő tájékoztatása után válnak hozzáférhetővé.
4. A tagállamok biztosítják, hogy az érintett nyilvánosság a döntéshozatal előtt jogosult legyen észrevételeit és véleményét eljuttatni a hatáskörrel rendelkező hatóságnak, és hogy az (1) bekezdés értelmében folytatott konzultációk eredményeit a határozat meghozatalakor kellő mértékben figyelembe vegyék.
5. A nyilvánosság tájékoztatására és az érintett nyilvánossággal folytatott konzultációra vonatkozó részletes intézkedéseket a tagállamok határozzák meg.

A különböző szakaszokra olyan ésszerű időkereteket kell előírni, amelyek elegendő időt biztosítanak a nyilvánosság tájékoztatására, valamint az érintett nyilvánosság felkészülésére és a környezettel kapcsolatos döntéshozatalban e cikk rendelkezéseinek megfelelően történő hatékony részvételére.

6. A tagállamok biztosítják, hogy a vonatkozó döntések meghozatalakor a hatáskörrel rendelkező hatóság a nyilvánosság számára elérhetővé teszi:
 - a) a döntés tartalmát és az alapjául szolgáló indokokat, az esetleges későbbi kiigazításokkal együtt;
 - b) a döntés meghozatala előtt tartott konzultációk eredményeit, illetve az eredmények döntésben való figyelembevételének módjára vonatkozó magyarázatot.

15. cikk

Az üzemeltető által súlyos balesetet követően szolgáltatandó információk

1. A tagállamok biztosítják azt, hogy súlyos balesetet követően, amint az gyakorlati szempontból megoldható, az üzemeltető a legmegfelelőbb módon:
 - a) tájékoztatja a hatáskörrel rendelkező hatóságokat;
 - b) amint a kérdéses információk rendelkezésre állnak, tájékoztatja őket:
 - i. a baleset körülményeiről;
 - ii. az érintett veszélyes anyagokról;
 - iii. a baleset emberi egészségre és környezetre gyakorolt hatásainak értékeléséhez rendelkezésre álló adatokról;
 - iv. a vészhelyzeti intézkedésekről;
 - c) tájékoztatja őket a következő célú lépésekre vonatkozó terveiről:
 - i. a baleset középtávú és hosszú távú hatásainak enyhítése;
 - ii. a hasonló baleset megismétlődésének megakadályozása;
 - d) naprakésszé teszi a szolgáltatott információkat, ha a további kivizsgálás újabb olyan tényeket tár fel, amelyek megváltoztatják ezeknek az információknak a tartalmát vagy a levont következtetéseket.
2. A tagállamok megkövetelik a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól, hogy:
 - a) biztosítsák minden szükségesnek bizonyuló azonnali, középtávú és hosszú távú intézkedés megtételét;

- b) ellenőrző vizsgálatok vagy kivizsgálás útján vagy más megfelelő módon összegyűjtsék a súlyos baleset műszaki, szervezeti és irányítási szempontjainak teljes elemzéséhez szükséges adatokat;
- c) megfelelő lépéseket tegyenek annak biztosítására, hogy az üzemeltető megtegye a szükséges helyreállítási intézkedéseket; és
- d) ajánlásokat tegyenek a jövőbeni megelőző intézkedésekre.

16. cikk

A tagállamok által a súlyos balesetet követően szolgáltatandó információk

1. A súlyos balesetek megelőzése és hatásainak mérséklése céljából a tagállamok, amint az gyakorlati szempontból megoldható, tájékoztatják a Bizottságot azokról a területükön bekövetkezett súlyos balesetokről, amelyek megfelelnek a VI. melléklet feltételeinek. Ennek keretében megadják:
 - a) a tagállam, valamint a bejelentésért felelős hatóság nevét és címét;
 - b) a súlyos baleset dátumát, időpontját és helyét, beleértve az üzemeltető teljes nevét és az érintett üzem címét is;
 - c) a baleset körülményeinek rövid leírását, beleértve az érintett veszélyes anyagokat és az emberi egészségre és környezetre gyakorolt azonnali hatásokat is;
 - d) a megtett vészhelyzeti intézkedések és a baleset megismétlődésének megelőzéséhez szükséges azonnali óvintézkedések rövid leírását.
2. A tagállamok – amint az gyakorlati szempontból lehetséges, de legkésőbb a baleset időpontját követő egy éven belül, a 20. cikk (5) bekezdésében előírt adatbázis útján – tájékoztatják a Bizottságot saját elemzésük eredményéről és javaslaataikról.

Az első albekezdésben előírt információk tagállamok általi bejelentése csak bírósági eljárások lefolytatásának lehetővé tétele érdekében halasztható el olyan esetekben, amikor a jelentés továbbítása a bírósági eljárást befolyásolhatja.
3. A Bizottság a bejelentési kötelezettség teljesítéséhez a tagállamokkal szorosan együttműködve űrlapot dolgoz ki. A tagállamok az (1) és a (2) bekezdésben előírt információszolgáltatáshoz ezt az űrlapot használják.
4. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot minden olyan testület nevével és címéről, amelyek lényeges információval rendelkezhetnek a súlyos balesetokről, és amelyek képesek tanácsot adni más tagállamok azon hatáskörrel rendelkező hatóságai számára, amelyeknek ilyen balesetek esetén be kell avatkozniuk.

17. cikk

Hatáskörrel rendelkező hatóság

1. Az üzemeltetők felelősségének sérelme nélkül a tagállamok az ezen irányelvben előírt feladatok ellátására létrehozhatnak vagy kijelölnek egy vagy több hatáskörrel rendelkező hatóságot, továbbá – ha szükséges – létrehozzák vagy kijelölik azokat a testületeket, amelyek műszaki kérdésekben e hatáskörrel rendelkező hatóságnak vagy hatóságoknak segítséget nyújtanak. Azok a tagállamok, amelyek egynél több hatáskörrel rendelkező hatóságot hoznak létre vagy jelölnek ki, kijelölik azt az egyetlen hatáskörrel rendelkező hatóságot, amely biztosítja a hatáskörrel rendelkező hatóságok feladatainak teljesítésére vonatkozó eljárások összehangolását.
2. A Bizottság rendszeresen összehív egy fórumot, amelyet a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak képviselői alkotnak. A hatáskörrel rendelkező hatóságok és a Bizottság együttműködnek az ezen irányelv végrehajtását támogató tevékenységekben.
3. A tagállamok biztosítják, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok ezen irányelv alkalmazásában elfogadják az üzemeltetők által az egyéb uniós szabályozásnak megfelelően szolgáltatott olyan információkat, amelyek megfelelnek ezen irányelv bármely követelményének. Ilyen esetekben a hatáskörrel rendelkező hatóság biztosítja az ezen irányelvben foglalt követelmények teljesítését.

18. cikk

Üzemeltetés megtiltása

1. A tagállamok megtiltják azon üzem, létesítmény, tárolóhely vagy ezek bármely részének üzemeltetését vagy üzembe helyezését, amelynek esetében az üzemeltető által a súlyos balesetek megelőzése és enyhítése érdekében tett intézkedések súlyosan hiányosak.

A tagállamok megtilthatják bármely üzem, létesítmény, tárolóhely vagy ezek bármely részének üzemeltetését vagy üzembe helyezését, ha az üzemeltető a meghatározott határidőn belül nem teljesítette az ezen irányelvben előírt bejelentési, jelentéstételi vagy más információszolgáltatási kötelezettségét.
2. A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltetők a nemzeti jogszabályok és eljárások által meghatározott megfelelő testület előtt a hatáskörrel rendelkező hatóságnak az (1) bekezdés alapján meghozott tiltó határozata ellen jogorvoslattal élhessenek.

19. cikk

Ellenőrző vizsgálatok

1. A tagállamok biztosítják, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok létrehozzák az ellenőrző vizsgálatok rendszerét.

2. Az ellenőrző vizsgálatoknak meg kell felelniük az érintett üzem típusának. Nem tehetők függővé a biztonsági jelentés vagy bármely egyéb jelentés beérkezésétől. Megfelelőnek kell lenniük a üzemben alkalmazott műszaki, szervezeti és irányítási rendszerek tervezett és szisztematikus vizsgálatára úgy, hogy biztosítsák különösen azt, hogy:
- a) az üzemeltető demonstrálni tudja, hogy az üzemben végzett különféle tevékenységekkel kapcsolatban a súlyos balesetek megelőzése érdekében megfelelő intézkedéseket tett;
 - b) az üzemeltető demonstrálni tudja, hogy megfelelő eszközöket biztosított a súlyos balesetek következményeinek enyhítésére mind a telephelyen, mind azon kívül;
 - c) a biztonsági jelentésben vagy más benyújtott jelentésben foglalt adatok és információk megfelelnek az üzemi körülményeknek;
 - d) a 13. cikk (1) bekezdése értelmében megtörtént a nyilvánosság tájékoztatása.
3. A tagállamok biztosítják, hogy valamennyi üzem ellenőrző vizsgálatára vonatkozzék nemzeti, regionális vagy helyi szintű terv, és biztosítják e tervek rendszeres felülvizsgálatát és szükség szerinti naprakésszé tételét.

Az ellenőrző vizsgálatokra vonatkozó terveknek tartalmazniuk kell:

- a) a releváns biztonsági kérdések általános értékelését;
 - b) az ellenőrző vizsgálatokra vonatkozó terv hatálya alá tartozó földrajzi terület megjelölését;
 - c) a terv hatálya alá tartozó üzemek és létesítmények jegyzékét;
 - d) a 8. cikk értelmében dominóhatás kiváltására alkalmas üzemcsoportok felsorolását, figyelembe véve az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó szomszédos üzemeket is;
 - e) azon üzemek felsorolását, amelyekben bizonyos külső kockázatok vagy veszélyforrások fokozhatják a súlyos baleset kockázatát vagy következményeit;
 - f) a rutinjellegű ellenőrző vizsgálatokra vonatkozó eljárásokat, ideértve az ezen ellenőrző vizsgálatok (4) bekezdés szerinti programjait is;
 - g) a nem rutinjellegű ellenőrző vizsgálatokra vonatkozó eljárásokat a (6) bekezdés szerint;
 - h) az ellenőrző vizsgálatokat végző különböző hatóságok közötti együttműködésre vonatkozó rendelkezéseket.
4. Az ellenőrző vizsgálatokra vonatkozóan a (3) bekezdésben előírt tervek alapján a hatáskörrel rendelkező hatóság minden üzem vonatkozásában rendszeresen elkészíti

a rutinjellegű ellenőrző vizsgálatok programját, amelyben megadja különösen a különböző típusú üzemek esetében végzett helyszíni szemlék gyakoriságát.

A két helyszíni szemle közötti időszak hosszának az érintett üzemet érintő súlyos balesetek veszélyének szisztematikus értékelésén kell alapulnia, és nem haladhatja meg felső küszöbértékű üzemek esetében az egy, alsó küszöbértékű üzemek esetében a három évet. Ha az ellenőrző vizsgálat az irányelv be nem tartásának súlyos esetét azonosította, hat hónapon belül újabb helyszíni szemlét kell tartani.

5. A veszélyek szisztematikus értékelésének legalább a következő kritériumokon kell alapulnia:
 - a) az érintett üzemek emberi egészségre és környezetre gyakorolt lehetséges és tényleges hatásai, figyelembe véve a súlyos balesetek veszélyét, a helyi környezet érzékenységet és a balesetek kockázatát;
 - b) az ezen irányelvben foglalt feltételek teljesítésére vonatkozó korábbi adatok;
 - c) az üzemeltető részvétele az uniós környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) az 1221/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek¹⁵ megfelelően.

Adott esetben a más uniós jogi aktusok alapján elvégzett ellenőrző vizsgálatok vonatkozó megállapításait is figyelembe kell venni.

6. A nem rutinjellegű ellenőrző vizsgálatokat a súlyos panaszok, a súlyos balesetek és balesetveszélyes helyzetek, a rendkívüli események és a rendelkezések be nem tartásának kivizsgálására késedelem nélkül végre kell hajtani.
7. A hatáskörrel rendelkező hatóság minden helyszíni szemle után két hónapon belül közli az üzemeltetővel a szemle következtetéseit és az szükségessé azonosított lépéseket. A hatáskörrel rendelkező hatóság biztosítja, hogy a közlés kézhezvételét követően az üzemeltető ésszerű időn belül megteszi a közlésben szükségessé azonosított lépéseket.
8. Az ellenőrző vizsgálatokat, amikor csak lehetséges, össze kell hangolni és lehetőség szerint egyesíteni kell a más uniós jogi aktusok alapján végrehajtott ellenőrző vizsgálatokkal.
9. A tagállamok biztosítják, hogy az ellenőrző vizsgálatok hatékony végrehajtásához kellő létszámú, a szükséges képességekkel és képzettséggel rendelkező személyzet álljon rendelkezésre. A tagállamok bátorítják a hatáskörrel rendelkező hatóságokat arra, hogy kialakítsák a tapasztalatcsere és a tudásmélyítés mechanizmusait és eszközeit, és a lehetőségek szabta keretek között részt vegyenek az ilyen célú uniós szintű mechanizmusokban.
10. A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltetők minden szükséges segítséget megadnak a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak ahhoz, hogy azok bármilyen helyszíni szemlét végre tudjanak hajtani, és valamennyi információt

¹⁵ HL L 342., 2009.12.22., 1. o.

összegyűjthessék ahhoz, hogy az ezen irányelv céljai megvalósításához szükséges feladataikat el tudják látni, és különösen lehetővé teszik a hatóság számára a súlyos baleset lehetőségének teljes felmérését, a valószínűség megnövekedése lehetőségének, illetve a súlyos balesetek súlyosbodása lehetőségének meghatározását, a külső vészhelyzeti terv elkészítését és az olyan anyagok figyelembevételét, amelyek fizikai megjelenési formájuk, különleges körülményeik vagy elhelyezésük miatt különleges figyelmet igényelhetnek.

20. cikk

Információs rendszer és információcsere

1. A tagállamok és a Bizottság kölcsönösen tájékoztatják egymást a súlyos balesetek megelőzésével és következményeik enyhítésével kapcsolatban szerzett tapasztalatokról. Ennek a tájékoztatásnak különösen az irányelvben előírt intézkedések hatásosságára kell kitérnie.
2. A tagállamok biztosítják, hogy az V. mellékletben felsorolt információk, vagy az V. melléklet 2. részében felsorolt információk esetén azok összefoglalása, elektronikus formában elérhetőek legyenek a Bizottság számára, és gondoskodnak ezen információk folyamatos frissítéséről.
3. A Bizottság létrehoz és naprakészen tart egy elektronikus adatbázist, amely a tagállamok által a (2) bekezdés szerint szolgáltatott információkat tartalmazza.

A Bizottság a tagállamokkal szorosan együttműködve a (2) bekezdésben meghatározott információk rendelkezésre bocsátására 2015. január 1-jéig automatikus adatcserélő rendszereket hoz létre és jelentéstételi ürlapot dolgoz ki.

4. A tagállamok háromévente jelentést készítenek a Bizottság számára ezen irányelv végrehajtásáról. Benyújtják a (2) bekezdésben említett információk elektronikus formájú összefoglalását is, vagy megjelölik azt az adatbázist, ahol ezek az információk hozzáférhetőek.

A Bizottság háromévente elektronikus formában nyilvánosan elérhetővé teszi e jelentések átfogó összefoglalóját.

5. A Bizottság létrehoz és a tagállamok rendelkezésére bocsát egy adatbázist, amely elsősorban azoknak a súlyos baleseteknek a részletes adatait tartalmazza, amelyek a tagállamok területén előfordultak, a következő célokból:
 - a) a 16. cikk (1) és (2) bekezdése értelmében a tagállamok által szolgáltatott információknak valamennyi hatáskörrel rendelkező hatósághoz való gyors továbbítása;
 - b) a súlyos balesetek okaira és az azokból levonható tanulságokra vonatkozó elemzésnek a hatáskörrel rendelkező hatóságok rendelkezésére bocsátása;
 - c) a hatáskörrel rendelkező hatóságok tájékoztatása a megelőző intézkedésekről;

- d) adatszolgáltatás azokról a szervezetekről, amelyek szakvéleménnyel vagy érdemi tájékoztatással szolgálhatnak a súlyos balesetek előfordulásáról, megelőzéséről és enyhítéséről.
6. Az adatbázisnak tartalmaznia kell legalább:
- a) a tagállamok által a 16. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban szolgáltatott információkat;
 - b) elemzést a balesetek okairól;
 - c) a balesetkből levont tanulságokat;
 - d) az újabb előfordulás megakadályozásához szükséges megelőző intézkedéseket.
7. A Bizottság a (3) és az (5) bekezdés szerinti adatbázisokat elérhetővé teszi a nyilvánosság számára.

21. cikk

Az információk bizalmas kezelése

1. A tagállamok az átláthatóság érdekében kötelezik a hatáskörrel rendelkező hatóságokat arra, hogy bármely természetes vagy jogi személy számára, aki ezt kéri, hozzáférhetővé tegyék az irányelv értelmében nekik átadott információkat.
2. Az érintett hatóságokhoz ezen irányelv alapján beérkező információkérés teljesítése a 2003/4/EK irányelv 4. cikkének (2) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülése esetén megtagadható.
3. A hatáskörrel rendelkező hatóságok birtokában lévő, a 13. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontjában meghatározott információkhoz való teljes körű hozzáférés megtagadható, ha az üzemeltető a 2003/4/EK irányelv 4. cikke (2) bekezdésének b), d), e) vagy f) pontjában meghatározott okokból kérte, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság tartózkodjék a biztonsági jelentés vagy a veszélyes anyagok jegyzéke egyes részeinek másnak való átadásától.

Ugyanezen okokból a hatáskörrel rendelkező hatóság is dönthet úgy, hogy a jelentés vagy a jegyzék egyes részeit másnak nem adja át. Ilyen esetekben az üzemeltető a hatáskörrel rendelkező hatóság jóváhagyásával olyan módosított jelentést vagy jegyzéket nyújt be a hatóságnak és tesz elérhetővé a nyilvánosság számára, amely ezeket a részeket nem tartalmazza.

Az igazságszolgáltatás igénybevétele

1. A tagállamok biztosítják, hogy az érintett nyilvánosság tagjai a 2003/4/EK irányelv 6. cikkével összhangban kérhessék a hatáskörrel rendelkező hatóság olyan cselekményeinek és mulasztásainak felülvizsgálatát, amelyek az ezen irányelv 13. cikke vagy 21. cikkének (1) bekezdése szerinti információkéréshez kapcsolódnak. A tagállamok biztosítják, hogy nemzeti joguk vonatkozó rendelkezéseivel összhangban az érintett nyilvánosság tagjai bíróság vagy törvény alapján létrehozott más független és pártatlan testület előtt jogorvoslattal élhessenek a 14. cikk szerinti ügyekkel kapcsolatos határozatokkal, cselekményekkel és mulasztásokkal szemben, amennyiben azok anyagi vagy eljárási jogszerűségét kifogásolják, és:
 - a) kellő mértékben érdekeltek;
 - b) jogsérelemre hivatkoznak, amennyiben a tagállam közigazgatási eljárásjoga ezt előfeltételként írja elő.

A tagállamok meghatározzák, hogy a határozatokkal, a cselekményekkel és a mulasztásokkal szemben az eljárás mely szakaszában van mód jogorvoslattal élni.

2. Azt, hogy mi minősül kellő mértékű érdekeltiségnek és jogsérelemnek, a tagállamok határozzák meg azzal a célkitűzéssel összhangban, amely szerint az érintett nyilvánosságnak az igazságszolgáltatás igénybevétele széles körben kell biztosítani. Ebből a célból a környezetvédelem ügyének előmozdítására törekvő és a nemzeti jog követelményeit teljesítő nem kormányzati szervezet érdekeltiségét a (2) bekezdés a) pontja alkalmazásában kellő mértékűnek kell tekinteni.

Az első albekezdésben említett szervezetek jogait a (2) bekezdés b) pontja alkalmazásában olyan jogoknak kell tekinteni, amelyek sérülhetnek.

3. A (2) bekezdés rendelkezései nem zárják ki a közigazgatási hatóság előtt folytatott előzetes felülvizsgálati eljárás lehetőségét, és nem érintik a nemzeti jog alapján esetleg fennálló azon követelményt, hogy a bírósági felülvizsgálati eljárás kezdeményezése előtt a közigazgatási felülvizsgálati eljárásokat ki kell meríteni.
4. Az (1) és a (2) bekezdésben meghatározott eljárásoknak igazságosnak, méltányosnak és gyorsnak kell lenniük, és nem járhatnak mértéktelen költségvonzattal. A szükségesnek ítélt esetekben ideiglenes intézkedéseket kell alkalmazni.

A tagállamok biztosítják, hogy ezekről az eljárásokról gyakorlati információk álljanak a nyilvánosság rendelkezésére.

A mellékletek módosításai

A 4. cikk sérelme nélkül, az I–VII. mellékletnek a műszaki fejlődéshez való hozzáigazítása céljából a Bizottság a 24. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el.

24. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

1. A Bizottság határozatlan időre szóló felhatalmazást kap a 4. és a 23. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.
2. A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
3. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit a 25. és a 26. cikk határozza meg.

25. cikk

A felhatalmazás visszavonása

1. Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 24. cikkben említett felhatalmazást.
2. A felhatalmazás visszavonásával kapcsolatos döntés meghozatala érdekében belső eljárást indító intézmény a végleges határozat meghozatala előtt ésszerű határidőn belül törekszik tájékoztatni a másik jogalkotót és a Bizottságot arról, hogy mely felhatalmazás visszavonásáról és milyen indokok alapján kíván határozni.
3. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat haladéktalanul vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét. A határozatot *Az Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

26. cikk

Kifogás a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen

1. Az Európai Parlament és a Tanács az értesítés napját követő két hónapos időtartamon belül kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam egy hónappal meghosszabbodik.
2. Ha az említett időtartam leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, azt ki kell hirdetni *Az Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az a benne megállapított időpontban hatályba lép.

Ha az Európai Parlament és a Tanács egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem kíván kifogást emelni, a felhatalmazáson alapuló jogi aktust az időtartam letelte előtt ki lehet hirdetni *Az Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az a időtartam letelte előtt hatályba léphet.

3. Ha az Európai Parlament vagy a Tanács kifogást emel a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, az nem lép hatályba. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen kifogást emelő intézmény a kifogást megindokolja.

27. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókat. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A tagállamok e szankciókról 2015. június 1-jéig, az azokat érintő valamennyi későbbi módosításról pedig haladéktalanul értesítik a Bizottságot.

28. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2015. május 31-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét, valamint az e rendelkezések és az irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket 2015. június 1-jétől kezdődően alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket ezen irányelv tárgykörében elfogadnak.

29. cikk

Hatályon kívül helyezés

1. A 96/82/EK irányelv 2015. június 1-jén hatályát veszti.
2. A hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásnak kell tekinteni, és a VIII. mellékletben foglalt megfelelési táblázat szerint kell értelmezni.

30. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv *Az Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

31. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben,

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*

A mellékletek jegyzéke

I. melléklet – Veszélyes anyagok jegyzéke

II. melléklet – A 9. cikkben meghatározott biztonsági jelentésben legalább figyelembe veendő adatok és információk

III. melléklet – A 9. cikkben említett, az irányítási rendszerre és az üzem szervezetére vonatkozó információk a súlyos balesetek megelőzése érdekében

IV. melléklet – A 11. cikkben meghatározott vészhelyzeti tervekben feltüntetendő adatok és információk

V. melléklet – A 13. cikk (1) bekezdése és (2) bekezdésének a) pontja értelmében a nyilvánossággal közlendő információk

VI. melléklet – A balesetek Bizottság felé való bejelentésének kritériumai a 16. cikk (1) bekezdése alapján

VII. melléklet – A 4. cikk szerinti eltérésekre vonatkozó kritériumok

VIII. melléklet – Megfelelési táblázat

I. MELLÉKLET

Veszélyes anyagok jegyzéke

1. RÉSZ

Anyagok és keverékek kategóriái

Az I. melléklet 1. része az 1. oszlopban felsorolt veszélykategóriákba tartozó minden anyagra és keverékre vonatkozik:

1. oszlop	2. oszlop	3. oszlop
Veszélyes anyagok és keverékek kategóriái	Az anyagra vonatkozó küszöbértékek (tonna) a 3. cikk 9. pontja alkalmazásában	
	Alsó küszöbérték	Felső küszöbérték
„H” szakasz – EGÉSZSÉGI VESZÉLYEK		
H1. AKUT TOXIKUS 1. kategória , minden expozíciós útvonal	5	20
H2. AKUT TOXIKUS - 2. kategória , minden expozíciós útvonal - 3. kategória , bőrön át és belélegzéssel történő expozíció (lásd a 7. megjegyzést)	50	200
H3. CÉLSZERVI TOXICITÁS (STOT) – EGYSZERI EXPOZÍCIÓ STOT 1. kategória	50	200
„P” szakasz – FIZIKAI VESZÉLYEK		
P1.a ROBBANÓANYAGOK (lásd a 8. megjegyzést) - Instabil robbanóanyagok vagy - Robbanóanyagok, 1.1., 1.2., 1.3., 1.5. vagy 1.6. alosztály, vagy - Olyan anyagok vagy keverékek, amelyek a 440/2008/EK rendelet A.14. módszere (lásd a 9. megjegyzést) szerint robbanási tulajdonságokkal rendelkeznek és nem tartoznak a szerves peroxidok és az önreaktív anyagok és keverékek veszélyességi osztályába	10	50

1. oszlop	2. oszlop	3. oszlop
Veszélyes anyagok és keverékek kategóriái	Az anyagra vonatkozó küszöbértékek (tonna) a 3. cikk 9. pontja alkalmazásában	
	Alsó küszöbérték	Felső küszöbérték
P1.b ROBBANÓANYAGOK (lásd a 8. megjegyzést) Robbanóanyagok, 1.4. alosztály (lásd a 10. megjegyzést)	50	200
P2. TŰZVESZÉLYES GÁZOK Az 1. vagy a 2. kategóriába tartozó tűzveszélyes gázok	10	50
P3.a TŰZVESZÉLYES AEROSZOLOK (lásd a 11.1. megjegyzést) „Fokozottan tűzveszélyes” vagy „tűzveszélyes” aeroszolok, amelyek az 1. vagy 2. kategóriába tartozó tűzveszélyes gázokat vagy az 1. kategóriába tartozó tűzveszélyes folyadékokat tartalmaznak	150	500
P3.b TŰZVESZÉLYES AEROSZOLOK (lásd a 11.1. megjegyzést) „Fokozottan tűzveszélyes” vagy „tűzveszélyes” aeroszolok, amelyek nem tartalmaznak az 1. vagy 2. kategóriába tartozó tűzveszélyes gázokat vagy az 1. kategóriába tartozó tűzveszélyes folyadékokat (lásd a 11.2. megjegyzést)	5000	50 000
P4. OXIDÁLÓ GÁZOK Az 1. kategóriába tartozó oxidáló gázok	50	200
P5.a TŰZVESZÉLYES FOLYADÉKOK - Az 1. kategóriába tartozó tűzveszélyes folyadékok, vagy - A 2. vagy a 3. kategóriába tartozó tűzveszélyes folyadékok, a forráspontjuk feletti hőmérsékleten tartva, vagy - Egyéb folyadékok, melyek lobbanáspontja ≤ 60 °C, a forráspontjuk feletti hőmérsékleten tartva (lásd a 12. megjegyzést)	10	50

1. oszlop	2. oszlop	3. oszlop
Veszélyes anyagok és keverékek kategóriái	Az anyagra vonatkozó küszöbértékek (tonna) a 3. cikk 9. pontja alkalmazásában	
	Alsó küszöbérték	Felső küszöbérték
<p>P5.b TŰZVESZÉLYES FOLYADÉKOK</p> <p>- A 2. vagy 3. kategóriába tartozó tűzveszélyes folyadékok, ha a sajátos feldolgozási körülmények, mint például a nagy nyomás vagy a magas hőmérséklet súlyos baleset veszélyét idézhetik elő, vagy</p> <p>- Egyéb folyadékok, melyek lobbanáspontja ≤ 60 °C, ha a sajátos feldolgozási körülmények, mint például a nagy nyomás vagy a magas hőmérséklet súlyos baleset veszélyét idézhetik elő (lásd a 12. megjegyzést)</p>	50	200
<p>P5.c TŰZVESZÉLYES FOLYADÉKOK</p> <p>A P5.a és a P5.b szakaszba nem tartozó, a 2. vagy a 3. kategóriába tartozó tűzveszélyes folyadékok</p>	5000	50 000
<p>P6.a ÖNREAKTÍV ANYAGOK ÉS KEVERÉKEK és SZERVES PEROXIDOK</p> <p>A, B típusú önreaktív anyagok és keverékek, A, B típusú szerves peroxidok</p>	10	50
<p>P6.b ÖNREAKTÍV ANYAGOK ÉS KEVERÉKEK és SZERVES PEROXIDOK</p> <p>C, D, E, F típusú önreaktív anyagok és keverékek C, D, E, F típusú szerves peroxidok</p>	50	200
<p>P7. ÖNGYULLADÓ FOLYADÉKOK ÉS SZILÁRD ANYAGOK</p> <p>Az 1. kategóriába tartozó öngyulladó folyadékok</p> <p>Az 1. kategóriába tartozó öngyulladó szilárd anyagok</p>	50	200
<p>P8. OXIDÁLÓ FOLYADÉKOK ÉS SZILÁRD ANYAGOK</p> <p>Az 1., a 2., a 3. kategóriába tartozó oxidáló folyadékok</p> <p>Az 1., a 2., a 3. kategóriába tartozó oxidáló szilárd anyagok</p>	50	200

1. oszlop	2. oszlop	3. oszlop
Veszélyes anyagok és keverékek kategóriái	Az anyagra vonatkozó küszöbértékek (tonna) a 3. cikk 9. pontja alkalmazásában	
	Alsó küszöbérték	Felső küszöbérték
„E” szakasz – KÖRNYEZETI VESZÉLYEK		
E1. A vízi környezetre veszélyes az akut 1 vagy a krónikus 1 kategóriában	100	200
E2. A vízi környezetre veszélyes a krónikus 2 kategóriában	200	500
„O” szakasz – EGYÉB VESZÉLYEK		
O1. Anyagok vagy keverékek az EUH014 figyelmeztető mondattal	100	500
O2. Az 1. kategóriába tartozó, vízzel érintkezve tűzveszélyes gázokat kibocsátó anyagok és keverékek	100	500
O3. Anyagok vagy keverékek az EUH029 figyelmeztető mondattal	50	200

2. RÉSZ

Megnevezett anyagok

Ha a 2. részben felsorolt anyag vagy anyagcsoport az 1. rész egyik kategóriájába is beletartozik, a 2. részben meghatározott küszöbmennyiségeket kell alkalmazni.

1. oszlop	CAS-szám ¹⁶	2. oszlop	3. oszlop
		Küszöbértékek (tonna)	
Veszélyes anyagok			
		Alsó küszöbérték	Felső küszöbérték
Ammónium-nitrát (13. megjegyzés)	-	5000	10 000
Ammónium-nitrát (14. megjegyzés)	-	1250	5 000

¹⁶ A CAS-számok csak jelzésként szerepelnek.

Ammónium-nitrát (15. megjegyzés)	-	350	2 500
Ammónium-nitrát (16. megjegyzés)	-	10	50
Kálium-nitrát (17. megjegyzés)	-	5000	10 000
Kálium-nitrát (18. megjegyzés)	-	1250	5 000
Arzén-pentoxid, arzén(V)-sav és/vagy sói	1303-28-2	1	2
Arzén-trioxid, arzén(III)-sav és/vagy sói	1327-53-3		0,1
Bróm	7726-95-6	20	100
Klór	7782-50-5	10	25
Nikkelvegyületek belélegezhető porformájában: nikkel-monoxid, nikkel-dioxid, nikkel-szulfid, trinikkel-diszulfid, dinikkel-trioxid			1
Etilén-imin	151-56-4	10	20
Fluor	7782-41-4	10	20
Formaldehid (koncentráció $\geq 90\%$)	50-00-0	5	50
Hidrogén	1333-74-0	5	50
Hidrogén-klorid (cseppfolyósított gáz)	7647-01-0	25	250
Ólom-alkilok	-	5	50
Az osztályozási rendelet 1. vagy 2. kategóriájába tartozó cseppfolyósított tűzveszélyes gázok (köztük az LPG) és a földgáz		50	200
Acetilén	74-86-2	5	50
Etilén-oxid	75-21-8	5	50
Propilén-oxid	75-56-9	5	50
Metanol	67-56-1	500	5 000
4,4-metilén-bisz (2-klór-anilin) és/vagy sói, por formában	101-14-4		0,01
Metil-izocianát	624-83-9		0,15

Oxigén	7782-44-7	200	2 000
2,4-toluol-diizocianát	584-84-9	10	100
2,6-toluol-diizocianát	91-08-7		
Karbonil-diklorid (foszgén)	75-44-5	0,3	0,75
Arzin (arzén-hidrogén)	7784-42-1	0,2	1
Foszfin (foszfor-hidrogén)	7803-51-2	0,2	1
Kén-diklorid	10545-99-0	1	1
Kén-trioxid	7446-11-9	15	75
Poliklór-dibenzo-furánok és poliklór-dibenzo-dioxinok (köztük a TCDD), TCDD-egyenértékben számítva (19. megjegyzés)			0,001
A következő RÁKKELTŐ ANYAGOK vagy a következő rákkeltő anyagokat 5 tömegszázalék feletti koncentrációban tartalmazó keverékek: 4-amino-bifenil és/vagy sói, benzotriklorid, benzidin és/vagy sói, bisz (klór-metil) éter, klór-metil-metil-éter, 1,2-dibróm-etán, dietil-szulfát, dimetil-szulfát, dimetil-karbamoil-klorid, 1,2-dibróm-3-klór-propán, 1,2-dimetilhidrazin, dimetilnitrózamin, hexametilfoszfor-triamid, hidrazin, 2-naftil-amin és/vagy sói, 4-nitrodifenil és 1,3-propánszulton		0,5	2
Kőolajtermékek a) benzinek és nafták, b) kerozinok (ideértve a sugárhajtóműüzemanyagokat is), c) gázolajok (ideértve a dízelüzemanyagokat, a háztartási tüzelőolajokat és a gázolajkeverékeket is) d) nehéz fűtőolaj		2500	25 000

Vízmentes ammónia	7664-41-7	50	200
Bór-trifluorid	7637-07-2	5	20
Hidrogén-szulfid	7783-06-4	5	20

3. RÉSZ

Az irányelv hatálya alól a 2. cikk (2) bekezdésének h) pontja és a 4. cikk (1) bekezdése szerint kivett anyagok és keverékek

Az anyag/keverék neve	CAS-szám	Mennyiség (ha szükséges)	Egyéb körülmények (ha szükséges)

MEGJEGYZÉSEK AZ I. MELLÉKLETHEZ

1. Az anyagok és keverékek osztályát az 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁷ szerint kell megállapítani.

2. Ha százalékos összetétel vagy más leírás nincs megadva, a keverékeket ugyanúgy kell kezelni, mint a tiszta anyagokat, feltéve, hogy koncentrációjuk az 1. megjegyzésben megjelölt rendeletben vagy annak a műszaki fejlődéshez való legutóbbi hozzáigazításában a jellemzőik alapján meghatározott határokon belül marad.

3. Az alább meghatározott küszöbmennyiségek valamennyi üzemre vonatkoznak.

Az ezen irányelv egyes cikkeinek alkalmazásában figyelembe veendő mennyiségek azok a maximális mennyiségek, amelyek egy adott időpontban az adott helyen ténylegesen vagy valószínűsíthetően jelen vannak. A teljes jelen lévő mennyiség meghatározása során figyelmen kívül kell hagyni azokat a veszélyes anyagokat, amelyek az üzemben csupán a vonatkozó küszöbmennyiség 2%-ának megfelelő vagy annál kisebb mennyiségben vannak jelen, amennyiben az üzemben belüli elhelyezkedésük olyan, hogy a telephelyen máshol nem okozhatják súlyos baleset bekövetkezését.

4. A veszélyes anyagok vagy a veszélyes anyagok kategóriáinak összegzésére a következő szabályokat kell alkalmazni:

Ha az üzemben egyetlen anyag vagy keverék jelen levő mennyisége sem éri el önmagában a megfelelő küszöbmennyiséget, akkor a következő szabályt kell alkalmazni annak megállapítására, hogy az adott üzemre alkalmazandók-e ezen irányelv megfelelő követelményei:

Az irányelvet alkalmazni kell, ha a

¹⁷ HL L 353., 2008.12.31., 1. o.

$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots$ összeg legalább 1,

ahol q_x az e melléklet 1. vagy 2. részében szereplő „x” veszélyes anyag (vagy veszélyesanyag-kategória) mennyisége,

és Q_{Ux} az „x” anyagra, illetőleg kategóriára vonatkozó küszöbmennyiség az 1. vagy a 2. rész 3. oszlopa szerint.

Az irányelvet a 9., a 11. és a 13. cikk kivételével alkalmazni kell, ha a

$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots$ összeg legalább 1,

ahol q_x az e melléklet 1. vagy 2. részében szereplő „x” veszélyes anyag (vagy veszélyesanyag-kategória) mennyisége,

és Q_{Lx} az „x” anyagra, illetőleg kategóriára vonatkozó küszöbmennyiség az 1. vagy a 2. rész 2. oszlopa szerint.

E szabályt a súlyos balesetek fenti három szakaszban leírt átfogó veszélyei: az egészségi veszélyek, a fizikai veszélyek és a környezeti veszélyek értékelése céljából kell alkalmazni. A szabályt tehát háromszor kell alkalmazni:

a) a 2. részben megnevezett és az 1., a 2. vagy a 3. akut toxicitási kategóriába sorolt anyagok vagy keverékek, valamint a H:H1–H3. szakaszba tartozó anyagok és keverékek összegzésekor;

b) a 2. részben megnevezett és robbanóanyagként, tűzveszélyes gázként, tűzveszélyes aeroszolként, oxidáló gázként, tűzveszélyes folyadékként, önreaktív anyagként vagy keverékként, szerves peroxidként, öngyulladó folyadékként vagy oxidáló folyadékként vagy szilárd anyagként besorolt anyagok és keverékek, valamint a P:P1–P8. szakaszba tartozó anyagok és keverékek összegzésekor;

c) a 2. részben megnevezett és a vízi környezetre veszélyesként vagy az 1. akut kategóriába vagy az 1. vagy a 2. krónikus kategóriába besorolt anyagok és keverékek, valamint az E:E1. és E2. szakaszba tartozó anyagok és keverékek összegzésekor.

Ezen irányelv megfelelő rendelkezéseit akkor kell alkalmazni, ha az a), a b) vagy a c) pont szerinti összegek bármelyike legalább 1.

5. Azokat az anyagokat és keverékeket, ideértve a hulladékot is, amelyekre az I. melléklet nem vonatkozik, de amelyek mindazonáltal ténylegesen vagy valószínűsíthetően jelen vannak az üzemben, és amelyek az üzemben uralkodó feltételek mellett a súlyos balesetek potenciális lehetősége szempontjából ténylegesen vagy valószínűsíthetően azokkal egyenértékű tulajdonságokkal rendelkeznek, a tagállamok ideiglenesen a hozzájuk leginkább hasonló Seveso-kategóriába/megnevezett anyaghoz sorolják (az ezen irányelv 4. cikkének (5) bekezdése szerinti döntés meghozataláig).

6. Több besorolást is lehetővé tevő tulajdonságokkal rendelkező anyagok és keverékek esetében ezen irányelv alkalmazásában a legalacsonyabb küszöbmennyiségeket kell figyelembe venni. A 4. megjegyzésben előírt szabály alkalmazásában azonban mindig a

kérdéses besoroláshoz tartozó küszöbmennyiséget kell küszöbmennyiségként figyelembe venni.

7. Azon anyagok és keverékek esetében, amelyek a H2. AKUT TOXIKUS veszélyességi osztály 3. kategóriájába (bőrön át és belélegzéssel történő expozíció) tartoznak, és amelyekre vonatkozóan erről (ezekről) az expozíciós útvonal(ak)ról nem állnak rendelkezésre adatok, egyéb útvonal(ak) alapján, az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról szóló 1272/2008/EK rendeletben (különösen az I. melléklet 3.1.3.6.2.1. a) pontjában és 3.1.2. táblázatában) és a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH) szóló 1907/2006/EK rendeletben (különösen az I. mellékletnek az expozíció becslésére vonatkozó 5.2. pontjában), valamint a http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/clp_en.pdf internetcímen (a 204. oldaltól) elérhető kapcsolódó iránymutatásban meghatározott módszerrel extrapolációt kell alkalmazni.

8. A robbanóanyagok veszélyességi osztálya robbanóképes árucikket tartalmaz (lásd az osztályozási rendelet I. mellékletének 2.1. pontját). Ha az árucikkben lévő robbanóképes anyag vagy keverék mennyisége ismert, akkor ezen irányelv alkalmazásában ezt a mennyiséget kell figyelembe venni. Ha az árucikkben lévő robbanóképes anyag vagy keverék mennyisége nem ismert, akkor ezen irányelv alkalmazásában az egész árucikket robbanóképesnek kell tekinteni.

9. Az anyagok és keverékek robbanóképes jellemzőit csak akkor szükséges kísérleti úton vizsgálni, ha az ENSZ Vizsgálatok és kritériumok kézikönyvének¹⁸ 6. függelék (3. rész) szerinti szűrés azt mutatja, hogy az anyag vagy keverék robbanóképes jellemzőkkel rendelkezhet.

10. Ha az 1.4. alosztályba tartozó robbanóanyagokat kicsomagolnak vagy átcsomagolnak, azokat a P3. szakaszba tartozónak kell tekinteni, kivéve abban az esetben, ha a veszélyről bizonyítást nyer, hogy az 1272/2008/EK rendelettel összhangban továbbra is megfelel az 1.4. alosztály kritériumainak.

11.1. A gyúlékony aeroszolok osztályozása az aeroszoldagolókról szóló 75/324/EGK irányelvnek¹⁹ megfelelően történik. A 75/324/EGK irányelv szerinti „fokozottan tűzveszélyes” és „tűzveszélyes” aeroszolok az 1272/2008/EK rendelet alkalmazásában az 1., illetve a 2. kategóriába tartozó tűzveszélyes aeroszoloknak felelnek meg.

11.2. Ebben az esetben dokumentálni kell, hogy az aeroszoldagoló nem tartalmaz sem az 1. vagy a 2. kategóriába tartozó tűzveszélyes gázt, sem az 1. kategóriába tartozó tűzveszélyes folyadékot.

12. Az 1272/2008/EK rendelet I. mellékletének 2.6.4.5. pontja szerint a 35 °C feletti lobbaspontú folyadékokat nem kell a 3. kategóriába besorolni, ha nem tartósan éghetőek. Ez azonban nem érvényes szélsőséges körülmények között, például magas hőmérséklet vagy nagy nyomás esetén, így az ilyen folyadékok is ide tartoznak.

¹⁸ A vizsgálat elhagyásáról további iránymutatás a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH) szóló 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet értelmében alkalmazandó vizsgálati módszerek megállapításáról szóló, 2008. május 30-i 440/2008/EK rendeletben (HL L 142., 2008.5.31., 1. o.), az A.14. vizsgálati módszer leírásában található.

¹⁹ HL L 147., 1975.6.9., 40. o.

13. Ammónium-nitrát (5000 / 10000): önfenntartó lebomlásra képes műtrágyák

Ezt olyan ammónium-nitrát-alapú vegyületekre, összetett műtrágyákra (ammónium-nitrátot foszfátokkal és/vagy kálisókkal együtt tartalmazó vegyületekre, összetett műtrágyákra) kell alkalmazni, amelyek az ENSZ technóvizsgálata szerint (lásd ENSZ Veszélyes áruk szállítására vonatkozó ajánlások: Vizsgálatok és kritériumok kézikönyve [United Nations Recommendations on the Transport of Dangerous Goods: Manual of Tests and Criteria], III. rész, 38.2. pont) képesek önfenntartó lebomlásra, és amelyekben az ammónium-nitrátnak tulajdonítható nitrogéntartalom:

- 15,75²⁰ és 24,5²¹ tömegszázalék között van, és vagy legfeljebb 0,4% teljes éghető/szerves anyaggal, vagy olyan anyagokkal együtt van jelen, amelyek megfelelnek a 2003/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet²² III-2. mellékletében foglalt követelményeknek,
- legfeljebb 15,75 tömegszázalék, és tetszőleges mennyiségű éghető anyaggal együtt van jelen.

14. Ammónium-nitrát (1250 / 5000): műtrágya minőségben

Ezt olyan ammónium-nitrát-alapú műtrágyákra és ammónium-nitrát-alapú vegyületekre kell alkalmazni, amelyek megfelelnek a 2003/2003/EK rendelet III-2. mellékletében foglalt követelményeknek, és amelyekben az ammónium-nitrátnak tulajdonítható nitrogéntartalom:

- 24,5 tömegszázaléknál nagyobb, kivéve az ammónium-nitrátot tartalmazó dolomitos, mészköves és/vagy kalcium-karbonátos, legalább 90%-os tisztaságú, tiszta ammónium-nitrát-alapú műtrágyák keverékeit,
- 15,75 tömegszázaléknál nagyobb, ammónium-nitrát és ammónium-szulfát keverékei esetében;
- 28²³ tömegszázaléknál nagyobb, dolomitos, mészköves és/vagy kalcium-karbonátos, legalább 90%-os tisztaságú, tiszta ammónium-nitrát-alapú műtrágyák keverékei esetében.

15. Ammónium-nitrát (350 / 2500): műszaki minőségben

Ezt kell alkalmazni azon ammónium-nitrátra és ammónium-nitrát-keverékekre, amelyekben az ammónium-nitrátnak tulajdonítható nitrogéntartalom:

- 24,5 és 28 tömegszázalék között van, és amelyek legfeljebb 0,4% éghető anyagot tartalmaznak;

²⁰ A 15,75 tömegszázalék ammónium-nitrátnak tulajdonítható nitrogéntartalom 45% ammónium-nitrátnak felel meg.

²¹ A 24,5 tömegszázalék ammónium-nitrátnak tulajdonítható nitrogéntartalom 70% ammónium-nitrátnak felel meg.

²² HL L 304., 2003.11.21., 1. o.

²³ A 28 tömegszázalék ammónium-nitrátnak tulajdonítható nitrogéntartalom 80% ammónium-nitrátnak felel meg.

- 28 tömegszázaléknál nagyobb, és amelyek legfeljebb 0,2% éghető anyagot tartalmaznak.

Alkalmazandó továbbá azokra a vizes ammónium-nitrát oldatokra, amelyekben az ammónium-nitrát koncentrációja 80 tömegszázaléknál nagyobb.

16. Ammónium-nitrát (10 / 50): „off-specs” anyag és a robbanási vizsgálatnak nem megfelelő anyagok

Ez a következőkre alkalmazandó

- az előállítási folyamat során visszautasított anyagra, valamint az ammónium-nitrátra és az ammónium-nitrát-keverékekre, a tiszta ammónium-nitrát-alapú műtrágyákra és a 2. és a 3. megjegyzésben említett ammónium-nitrát-alapú vegyületre/összetett műtrágyákra, amelyeket újramunkálásra, újrafeldolgozásra vagy biztonságos felhasználás érdekében történő kezelésre a végfelhasználótól visszavisznek vagy visszavittek a gyártóhoz, az ideiglenes tárolóhoz vagy az újrafeldolgozó üzemhez, mert többé nem felelnek meg a 2. és 3. megjegyzés előírásainak,
- az 1. megjegyzés első francia bekezdésében és a 2. megjegyzésben említett műtrágyákra, amelyek már nem felelnek meg a 2003/2003/EK rendelet III-2. mellékletében foglalt követelményeknek.

17. Kálium-nitrát (5000 / 10000)

Ezt azokra az összetett kálium-nitrát-alapú műtrágyákra (darabos/granulált) kell alkalmazni, amelyek a tiszta kálium-nitráttal megegyező veszélyes tulajdonságokkal rendelkeznek.

18. Kálium-nitrát (1250 / 5000)

Ezt azokra az összetett kálium-nitrát-alapú műtrágyákra (kristályos) kell alkalmazni, amelyek a tiszta kálium-nitráttal megegyező veszélyes tulajdonságokkal rendelkeznek

19. Poliklór-dibenzo-furánok és poliklór-dibenzo-dioxinok

A poliklór-dibenzo-furánok és a poliklór-dibenzo-dioxinok mennyiségét a következő tényezők felhasználásával kell meghatározni:

WHO 2005 TEF			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1

1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003
(T = tetra, P = penta, Hx = hexa, Hp = hepta, O = okta)			
Hivatkozás – Van den Berg et al.: The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds			

II. MELLÉKLET

A 9. CIKKBEN MEGHATÁROZOTT BIZTONSÁGI JELENTÉSBEN LEGALÁBB FIGYELEMBE VEENDŐ ADATOK ÉS INFORMÁCIÓK

1. Az irányítási rendszerre és az üzem szervezetére vonatkozó tájékoztatás a súlyos balesetek megelőzése céljából

Ez a tájékoztatás a III. mellékletben meghatározott elemeket tartalmazza.
2. Az üzem környezetének bemutatása
 - a) a telephely és környezetének – ideértve a földrajzi elhelyezkedést, a meteorológiai, geológiai, vízrajzi körülményeket is –, valamint szükség esetén a történetének leírása;
 - b) azon létesítmények és az üzem egyéb olyan tevékenységeinek azonosítása, amelyek súlyos baleset veszélyét okozhatják;
 - c) a szomszédos üzemek, valamint az olyan egyéb telephelyek, területek és fejlesztések azonosítása, amelyek fokozhatják egy súlyos baleset és a dominóhatás kockázatát vagy következményeit;
 - d) azon területek leírása, ahol súlyos baleset következhet be.
3. A létesítmény leírása
 - a) az üzem biztonsági szempontból fontos részei fő tevékenységeinek és termékeinek, a súlyos balesetek kockázatai forrásainak és azoknak a körülményeknek a leírása, amelyek között egy ilyen súlyos baleset bekövetkezhet, a javasolt megelőző intézkedések leírásával együtt;
 - b) a folyamatok, különösen a működési módszerek leírása;
 - c) a veszélyes anyagok leírása:
 - i. a veszélyes anyagok jegyzéke, amely tartalmazza:
 - a veszélyes anyagok azonosítását: kémiai név, CAS-szám, IUPAC-nevezéktan szerinti név,
 - a ténylegesen vagy valószínűsíthetően jelen lévő veszélyes anyagok maximális mennyiségét;
 - ii. fizikai, kémiai, toxikológiai jellemzők és az emberi egészséget és a környezetet érintő mind azonnali, mind késleltetett veszélyek jelzése;
 - iii. fizikai és kémiai viselkedés rendes üzemi körülmények között vagy előre látható baleseti körülmények között.
4. Azonosítás, baleseti kockázatok elemzése és megelőzési módszerek

a) a lehetséges súlyos balesetek forgatókönyveinek részletes leírása és valószínűsége, valamint a körülmények, amelyek mellett bekövetkeznek, az egyes forgatókönyvek megvalósulásának előidézésében esetleg szerepet játszó események összefoglalásával, akár a létesítményen belüli, akár azon kívüli okok állnak fenn; ideértve különösen

- i. a működési veszélyforrásokat;
- ii. a dominóhatás és a más telephelyek, területek és fejlesztések miatti külső kockázatokat és veszélyforrásokat, amelyek fokozhatják egy súlyos baleset kockázatát vagy következményeit;
- iii. a környezeti kockázatokat és a veszélyforrásokat, például a földrengéseket és az árvizeket;

b) az azonosított súlyos balesetek következményei mértékének és súlyosságának értékelése, beleértve azokat a térképeket, képeket vagy esetleg az ezekkel egyenértékű leírásokat is, amelyek azokat a területeket mutatják, amelyeket az üzemből eredő ilyen balesetek valószínűleg érintenek, a 13. cikk (2) bekezdése b) pontjában és a 21. cikkben foglalt rendelkezésekre is figyelemmel;

c) az ugyanezekhez az anyagokhoz vagy folyamatokhoz kapcsolódó korábbi balesetek és rendkívüli események áttekintése, az ezekből levont tanulságok elemzése, valamint kifejezett utalás az ilyen balesetek megelőzésére tett konkrét intézkedésekre;

d) a létesítmények biztonsága érdekében figyelembe vett műszaki paraméterek és alkalmazott berendezések leírása.

5. Védelmi és beavatkozási intézkedések a baleset következményeinek korlátozása érdekében

a) az üzemben beszerelt, a súlyos balesetek emberi egészséget és környezetet érintő következményeinek korlátozását szolgáló berendezés leírása, ideértve például az érzékelő/védelmi rendszereket és a véletlen anyagkibocsátás mennyiségét korlátozó műszaki eszközöket (mint amilyen a vízpermet, a gőzfüggöny, a vészhelyzeti felfogóedény vagy a gyűjtőedény, az elzárószelep, a közömbösítő rendszer, a tűzoltásra használt tartalékvíz);

b) a riasztás és beavatkozás megszervezése;

c) a mobilizálható belső és külső források leírása;

d) az a), a b) és a c) pontban leírt, a 11. cikknek megfelelően elkészített belső vészhelyzeti terv elkészítéséhez szükséges információk összefoglalása.

III. MELLÉKLET

A 9. CIKKBEN EMLÍTETT, AZ IRÁNYÍTÁSI RENDSZERRE ÉS AZ ÜZEM SZERVEZETÉRE VONATKOZÓ INFORMÁCIÓK A SÚLYOS BALESETEK MEGELŐZÉSE ÉRDEKÉBEN

Az üzemeltető biztonsági irányítási rendszerének megvalósítása céljából figyelembe kell venni a következő elemeket:

a) A biztonsági irányítási rendszernek arányosnak kell lennie a veszélyekkel, az ipari tevékenységekkel és az üzem szervezetének összetettségével, és a kockázatok értékelésén kell alapulnia. Az általános irányítási rendszer azon részét kell magában foglalnia, amely a súlyos balesetek megelőzését szolgáló terv megállapításához és végrehajtásához szükséges szervezeti struktúrát, felelősségi viszonyokat, gyakorlati megoldásokat, eljárásokat, folyamatokat és forrásokat tartalmazza. Figyelembe kell venni az egyéb meglévő irányítási rendszereket (ISO, OSHAS, EMAS) is.

b) A biztonsági irányítási rendszernek a következő kérdésekkel kell foglalkoznia:

i. szervezet és személyzet – a súlyos veszélyek kezelésében részt vevő személyzet szerepe és felelőssége a szervezet minden szintjén. E személyzet képzési igényeinek meghatározása és az így meghatározott képzés megszervezése. Az alkalmazottak és az üzemben alvállalkozóként foglalkoztatottak részvétele;

ii. a súlyos veszélyek azonosítása és értékelése – a normál és a rendellenes üzemből eredő súlyos veszélyek szisztematikus meghatározására szolgáló eljárások elfogadása és végrehajtása, előfordulási valószínűségük és súlyosságuk megállapítása;

iii. az üzemeltetés ellenőrzése – a biztonságos üzemeltetésre vonatkozó eljárások és utasítások elfogadása és végrehajtása, beleértve a létesítmény karbantartását, az eljárásokat, a berendezéseket, a riasztások kezelését és az ideiglenes leállásokat is;

iv. változások kezelése – a létesítmények, a folyamatok és a tárolóhelyek módosításának tervezésére, illetőleg az újak tervezésére szolgáló eljárások elfogadása és végrehajtása;

v. biztonsági kultúra – a biztonsági kultúra értékelésére és fejlesztésére szolgáló intézkedések;

vi. vészhelyzeti tervezés – az előre látható vészhelyzetek rendszeres elemzéssel történő azonosítására, az ilyen vészhelyzetekre való reagálást megalapozó vészhelyzeti tervek készítésére, tesztelésére és felülvizsgálatára, valamint az érintett alkalmazottak különleges képzésének biztosítására szolgáló eljárások elfogadása és végrehajtása. Ilyen képzésben az üzemben dolgozó teljes személyzetnek részesülnie kell, beleértve az érintett alvállalkozóként foglalkoztatottakat is;

vii. teljesítmény-ellenőrzés – az üzemeltető által a súlyos balesetek megelőzésére kidolgozott tervben és biztonsági irányítási rendszerben kitűzött céloknak való megfelelés folyamatos értékelésére szolgáló eljárások elfogadása és végrehajtása, valamint meg nem felelés esetén rendelkezés a kivizsgálás mechanizmusairól és a kiigazító intézkedésekről. Az eljárásoknak magukban kell foglalniuk a súlyos balesetek és a balesetveszélyes helyzetek üzemeltető általi bejelentésének rendszerét, különösen azok vonatkozásában, amelyek a védintézkedések hiányosságaiából erednek, valamint e balesetek kivizsgálását és a tanulságok levonása alapján

végzett nyomon követést. Az eljárások magukban foglalhatnak teljesítménymutatókat, így különösen biztonsági teljesítménymutatókat és/vagy más vonatkozó mutatókat is;

viii. ellenőrzés és felülvizsgálat – a súlyos balesetek megelőzésére kidolgozott terv és a biztonsági irányítási rendszer hatékonyságának és megfelelőségének időszakonkénti szisztematikus értékelésére szolgáló eljárások elfogadása és végrehajtása; a terv és a biztonsági irányítási rendszer eredményeinek dokumentált felülvizsgálata és naprakészé tétele a vezetés által, ideértve az ellenőrzés során szükségesként azonosított változtatások megfontolását és beépítését is.

IV. MELLÉKLET

A 11. CIKKBEN MEGHATÁROZOTT VÉSZHELYZETI TERVEKBEN FELTÜNTETENDŐ ADATOK ÉS INFORMÁCIÓK

1. Belső vészhelyzeti tervek

A vészhelyzeti eljárások elindításával megbízott személyek, valamint a telephelyi enyhítő intézkedéseket irányító és koordináló személy neve vagy beosztása.

- a) A külső vészhelyzeti tervért felelős hatósággal való egyeztetésért felelős személy neve vagy beosztása.
- b) A súlyos baleset előidézésében esetleg jelentős szerepet játszó, előrelátható körülmények vagy események vonatkozásában a körülmények vagy események kezelése és a következményeik csökkentése érdekében teendő lépések leírása, a biztonsági berendezések és a rendelkezésre álló források leírásával együtt.
- c) A telephelyen lévő személyeket érintő kockázatokat csökkentő intézkedések, beleértve a figyelmeztetés módját és a figyelmeztetett személyektől elvárt lépéseket.
- d) A külső vészhelyzeti terv végrehajtásának elindításáért felelős hatóságnak a rendkívüli eseményekre való korai figyelmeztetését biztosító intézkedések, azon információk típusai, amelyeket az első figyelmeztetésnek tartalmaznia kell, valamint az ismertté válásukat követően szolgáltatandó részletesebb információk biztosítására vonatkozó intézkedések.
- e) A telephelyen kívüli enyhítő intézkedések kapcsán nyújtott segítségre vonatkozó intézkedések.

2. Külső vészhelyzeti tervek

- a) A vészhelyzeti eljárások elindítására felhatalmazott személyek, valamint a telephelyen kívüli intézkedések irányítására és koordinálásával megbízott személyek neve vagy beosztása.
- b) A rendkívüli eseményekre vonatkozó korai figyelmeztetés fogadására vonatkozó intézkedések, valamint a riasztási és a riasztás nyomán követendő eljárások.
- c) A külső vészhelyzeti terv végrehajtásához szükséges források koordinálására vonatkozó intézkedések.
- d) A telephelyi enyhítő intézkedések kapcsán nyújtott segítségre vonatkozó intézkedések
- e) A telephelyen kívüli enyhítő intézkedésekre vonatkozó intézkedések, ideértve a súlyos balesetek esetére vonatkozóan a biztonsági jelentésben meghatározott forgatókönyvek, köztük a környezetre hatást gyakorló forgatókönyvek esetén adandó választ.
- f) A nyilvánosságnak és a 8. cikkkel összhangban az esetleges szomszédos üzemeknek a balesettel és a követendő magatartással kapcsolatos speciális információkkal való ellátására vonatkozó intézkedések.

- g) Az országhatáron túli következmények kiváltására alkalmas súlyos balesetek esetén más tagállamok vészhelyzeti szolgálatai számára történő információnyújtásra vonatkozó intézkedések.

V. MELLÉKLET

A 13. CIKK (1) BEKEZDÉSE ÉS (2) BEKEZDÉSÉNEK a) PONTJA ÉRTELMÉBEN A NYILVÁNOSSÁGGAL KÖZLENDŐ INFORMÁCIÓK

1. rész

Az irányelv hatálya alá tartozó minden üzemre vonatkozóan:

1. Az üzemeltető neve vagy cégneve, az érintett üzem teljes címe.
2. Annak megerősítése, hogy az üzem az ezen irányelvet végrehajtó jogszabályok és/vagy közigazgatási rendelkezések hatálya alá tartozik, valamint hogy a 6. cikk (1) bekezdésében előírt bejelentésnek vagy a 9. cikk (1) bekezdésében előírt biztonsági jelentésnek megtörtént a benyújtása a hatáskörrel rendelkező hatósághoz.
3. Az üzemben folyó tevékenység vagy tevékenységek egyszerű megfogalmazású magyarázata.
4. Az üzemben található, súlyos baleset okozására alkalmas anyagok és keverékek közismert elnevezése, vagy az I. melléklet 1. részének hatálya alá tartozó veszélyes anyagok esetén gyűjtőneve vagy veszélyességi besorolása, a legfontosabb veszélyes jellemzők megjelölésével.
5. A súlyos balesetek veszélyének természetével kapcsolatos általános információk, köztük a lakosságra és a környezetre gyakorolt lehetséges hatások a súlyos balesetek megelőzésére vonatkozó tervben vagy a biztonsági jelentésben meghatározottak szerint.
6. A 19. cikk alapján elvégzett ellenőrző vizsgálatoknak és a legutóbbi ellenőrző vizsgálatok főbb megállapításainak az összefoglaló adatai, az ellenőrző vizsgálatokra vonatkozó tervre való hivatkozással vagy arra mutató hiperhivatkozással.
7. Annak részletei, hogy – figyelemmel a 21. cikk titoktartási követelményeire is – hol érhetők el további releváns információk.

2. rész

A felső küszöbértékű üzemekre vonatkozóan az ezen melléklet 1. részében felsorolt információkon túlmenően:

1. A súlyos balesetek forgatókönyvei főbb típusainak és az egyes forgatókönyvek megvalósulásának előidézésében várhatóan szerepet játszó események főbb típusainak összefoglaló adatai.
2. Megfelelő tájékoztatás arról, hogy súlyos baleset esetén hogyan történik az érintett lakosság figyelmeztetése és folyamatos tájékoztatása.
3. Megfelelő tájékoztatás arról, hogy súlyos baleset esetén az érintett lakosságnak milyen lépéseket kell tennie és milyen magatartást kell tanúsítania.

4. Annak megerősítése, hogy az üzemeltetőnek megfelelő intézkedéseket kell tennie a telephelyen a súlyos balesetek kezelése és hatásaik minimalizálása érdekében, így különösen fel kell vennie a kapcsolatot a vészhelyzeti szolgálatokkal.
5. Megfelelő információk a baleset telephelyen kívüli hatásainak kezelése érdekében kidolgozott külső vészhelyzeti tervből. Ennek keretében tanácsot kell megfogalmazni arra vonatkozóan, hogy a baleset időpontjában a vészhelyzeti szolgálatok valamennyi utasítását és felszólítását követni kell.
6. Adott esetben annak jelzése, hogy az üzem az ipari balesetek országhatáron túli hatásairól szóló ENSZ EGB-egyezmény értelmében olyan közel van-e egy másik tagállam területéhez, hogy emiatt felmerül az országhatáron túli hatásokkal járó súlyos baleset lehetősége.

VI. MELLÉKLET

A BALESETEK BIZOTTSÁG FELÉ VALÓ BEJELENTÉSÉNEK KRITÉRIUMAI A 16. CIKK (1) BEKEZDÉSE ALAPJÁN

I. Az 1. pont hatálya alá tartozó baleseteket, valamint a 2., a 3., a 4. és az 5. pontban foglalt következmények közül legalább egyet előidéző baleseteket be kell jelenteni a Bizottságnak.

1. Érintett anyagok

Az I. melléklet 3. oszlopában meghatározott küszöbérték 1%-át elérő vagy meghaladó mennyiségű veszélyes anyagot érintő tűz, robbanás vagy véletlen anyagkibocsátás.

2. Személyi sérülés és ingatlantulajdon károsodása

Veszélyes anyaggal közvetlen kapcsolatban lévő és a következő események valamelyikét kiváltó baleset:

- a) haláleset következik be;
- b) az üzemen belül hat személy megsérül és legalább 24 órára kórházi ellátásra szorul;
- c) az üzemen kívül egy személy legalább 24 órára kórházi ellátásra szorul;
- d) a baleset eredményeként az üzemen kívül egy vagy több lakás megrongálódik és használhatatlanná válik;
- e) a két óránál hosszabb időtartamra tartózkodási helyük elhagyására kötelezett vagy tartózkodási helyük elhagyásában korlátozott személyekre a (személyek száma × óra) szorzatösszeg értéke legalább 500;
- f) a két óránál hosszabb időtartamra az ivóvíz-, az áram-, a gázellátás vagy a telefonszolgáltatás megszakadásával érintett személyekre a (személyek száma × óra) szorzatösszeg értéke legalább 1000.

3. A környezet azonnali károsodása

- a) szárazföldi élőhelyek maradandó vagy hosszú távú károsodása:
 - i. legalább 0,5 hektárnyi, környezeti vagy természetmegőrzési szempontból jelentős, jogszabályi védelmet élvező élőhely;
 - ii. legalább 10 hektárnyi szélesebb értelemben vett élőhely, beleértve a mezőgazdasági területeket is;
- b) édesvízi és tengeri élőhelyek jelentős vagy hosszú távú károsodása:
 - i. legalább 10 km-nyi folyó vagy csatorna;
 - ii. legalább 1 hektárnyi természetes vagy mesterséges tó;
 - iii. legalább 2 hektárnyi deltatorkolat;

- iv. legalább 2 hektárnyi partvonal vagy nyílt tenger;
- c) víztartó réteg vagy földfelszín alatti víz jelentős károsodása:
 - i. legalább 1 hektár kiterjedésben.

4. Tulajdonban bekövetkezett kár

- a) tulajdonban bekövetkezett kár a üzemben: legalább 2 millió EUR,
- b) tulajdonban bekövetkezett kár a üzemen kívül: legalább 0,5 millió EUR.

5. Országhatárokon áttérjedő kár

Veszélyes anyagot közvetlenül érintő, az érintett tagállam területén kívül hatásokat okozó bármely baleset.

II. Az olyan baleseteket és balesetveszélyes helyzeteket, amelyeket a tagállamok a súlyos balesetek megelőzése és következményeik csökkentése szempontjából műszakilag különösen fontosnak tartanak, akkor is be kell jelenteni a Bizottságnak, ha nem teljesítik a fenti mennyiségi kritériumokat.

VII. MELLÉKLET

A 4. CIKK SZERINTI ELTÉRÉSEKRE VONATKOZÓ KRITÉRIUMOK

VIII. MELLÉKLET
MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

96/82/EK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk	1. cikk
2. cikk (1) bekezdés első albekezdés	2. cikk (1) bekezdés
2. cikk (1) bekezdés második albekezdés	3. cikk (11) bekezdés
2. cikk (2) bekezdés	---
3. cikk (1) bekezdés	3. cikk (1) bekezdés
3. cikk (2) bekezdés	3. cikk (7) bekezdés
3. cikk (3) bekezdés	3. cikk (8) bekezdés
3. cikk (4) bekezdés	3. cikk (9) bekezdés
3. cikk (5) bekezdés	3. cikk (12) bekezdés
3. cikk (6) bekezdés	3. cikk (13) bekezdés
3. cikk (7) bekezdés	3. cikk (14) bekezdés
3. cikk (8) bekezdés	3. cikk (15) bekezdés
---	3. cikk (2)–(6), (10)–(11) és (16)–(18) bekezdés
4. cikk	2. cikk (2) bekezdés a)–g) pont
---	4. cikk
5. cikk	5. cikk
6. cikk (1) bekezdés	6. cikk (2) bekezdés
6. cikk (2) bekezdés a)–g) pont	6. cikk (1) bekezdés a)–g) pont
---	6. cikk (1) bekezdés h) pont
6. cikk (3) bekezdés	6. cikk (3) bekezdés
6. cikk (4) bekezdés	6. cikk (4) bekezdés
---	6. cikk (5) bekezdés

7. cikk (1) bekezdés	7. cikk (1) bekezdés
---	7. cikk (2) bekezdés a)–b) pont
7. cikk (1a) bekezdés	7. cikk (2) bekezdés c) pont
7. cikk (2) bekezdés	---
7. cikk (3) bekezdés	---
---	7. cikk (3) bekezdés
---	7. cikk (4) bekezdés
8. cikk	8. cikk
9. cikk (1) bekezdés	9. cikk (1) bekezdés
9. cikk (2) bekezdés első albekezdés	9. cikk (2) bekezdés
9. cikk (2) bekezdés második albekezdés	---
9. cikk (3) bekezdés	9. cikk (3) bekezdés
9. cikk (4) bekezdés	9. cikk (6) bekezdés
9. cikk (5) bekezdés	9. cikk (5) bekezdés
9. cikk (6) bekezdés	---
---	9. cikk (4) és (7) bekezdés
10. cikk	10. cikk
11. cikk (1) bekezdés a)–b) pont	11. cikk (1) bekezdés a)–b) pont és (2) bekezdés
11. cikk (1) bekezdés c) pont	11. cikk (1) bekezdés c) pont
11. cikk (2) bekezdés	11. cikk (3) bekezdés
11. cikk (3) bekezdés	11. cikk (4) bekezdés
11. cikk (4) bekezdés	11. cikk (5) bekezdés első albekezdés
11. cikk (4a) bekezdés	11. cikk (5) bekezdés második albekezdés
11. cikk (5) bekezdés	11. cikk (6) bekezdés
11. cikk (6) bekezdés	11. cikk (7) bekezdés
12. cikk (1) bekezdés első albekezdés	12. cikk (1) bekezdés

12. cikk (1) bekezdés második albekezdés	12. cikk (2) bekezdés
12. cikk (1a) bekezdés	---
12. cikk (2) bekezdés	12. cikk (3) bekezdés
---	12. cikk (4) bekezdés
13. cikk (1) bekezdés első albekezdés	13. cikk (2) bekezdés első albekezdés a) pont és második albekezdés
13. cikk (1) bekezdés második albekezdés első és harmadik mondat	13. cikk (1) bekezdés, 13. cikk (2) bekezdés második albekezdés utolsó mondat
13. cikk (1) bekezdés második albekezdés második mondat	13. cikk (1) bekezdés
13. cikk (1) bekezdés harmadik albekezdés	13. cikk (1) bekezdés, 13. cikk (2) bekezdés második albekezdés első mondat
---	13. cikk (1) bekezdés második albekezdés
13. cikk (2) bekezdés	13. cikk (4) bekezdés
13. cikk (3) bekezdés	13. cikk (5) bekezdés
13. cikk (4) bekezdés	13. cikk (2) bekezdés b) pont
13. cikk (5) bekezdés	14. cikk (1) bekezdés
13. cikk (6) bekezdés	13. cikk (2) bekezdés c) pont
---	13. cikk (3) bekezdés
---	13. cikk (6) bekezdés
---	14. cikk (2)–(7) bekezdés
14. cikk	15. cikk
15. cikk	16. cikk
16. cikk	17. cikk (1) bekezdés
---	17. cikk (2)–(3) bekezdés
17. cikk	18. cikk
18. cikk (1) bekezdés	19. cikk (1)–(2) bekezdés
18. cikk (2) bekezdés a) pont	19. cikk (4) bekezdés

18. cikk (2) bekezdés b)–c) pont	19. cikk (7) bekezdés
18. cikk (3) bekezdés	19. cikk (10) bekezdés
---	19. cikk (3),(5),(6), (8) és (9) bekezdés
19. cikk (1) bekezdés	20. cikk (1) bekezdés
19. cikk (1a) bekezdés első albekezdés	20. cikk (2) bekezdés
19. cikk (1a) bekezdés második albekezdés első mondat	20. cikk (3) bekezdés
19. cikk (1a) bekezdés második albekezdés második mondat	---
19. cikk (2) bekezdés első albekezdés	20. cikk (5) bekezdés
19. cikk (2) bekezdés második albekezdés	20. cikk (6) bekezdés
19. cikk (3) bekezdés	---
19. cikk (4) bekezdés	20. cikk (4) bekezdés
20. cikk (1) bekezdés első albekezdés	21. cikk (1) bekezdés
20. cikk (1) bekezdés második albekezdés	21. cikk (2) bekezdés
20. cikk (2) bekezdés	---
---	21. cikk (3) bekezdés
---	22. cikk
21. cikk	23. cikk
22. cikk	---
23. cikk	29. cikk
24. cikk	28. cikk
25. cikk	30. cikk
26. cikk	31. cikk
---	24–27. cikk
I. melléklet, Bevezetés 1–5. pont	I. melléklet, Megjegyzések az I. melléklethez, 1–4. pont
I. melléklet, Bevezetés 6–7. pont	---

I. melléklet 1. rész	I. melléklet 2. rész
I. melléklet 1. rész, Megjegyzések	I. melléklet, Megjegyzések az I. mellékletéhez, 13–19. pont
I. melléklet 2. rész	I. melléklet 1. rész
I. melléklet 2. rész, Megjegyzések 1. pont	I. melléklet, Megjegyzések az I. mellékletéhez, 1. és 5–7. pont
I. melléklet 2. rész, Megjegyzések 2. pont	I. melléklet, Megjegyzések az I. mellékletéhez, 8–10. pont
I. melléklet 2. rész, Megjegyzések 3. pont	I. melléklet, Megjegyzések az I. mellékletéhez, 11–12. pont
I. melléklet 2. rész, Megjegyzések 4. pont	I. melléklet, Megjegyzések az I. mellékletéhez, 4. pont
---	I. melléklet 3. rész
II. melléklet I–III. pont	II. melléklet 1–3. pont
II. melléklet IV.A. pont	II. melléklet 4.A. pont
---	II. melléklet 4.A. pont első, második és harmadik francia bekezdés
II. melléklet IV.B. pont	II. melléklet 4.B. pont
---	II. melléklet 4.C. pont
II. melléklet IV.C. pont	II. melléklet 4.D. pont
II. melléklet V. pont	II. melléklet 5. pont
III. melléklet bevezető bekezdés és a)–b) pont	III. melléklet bevezető bekezdés
III. melléklet c) i–iv. pont	III. melléklet i–iv. pont
---	III. melléklet v. pont
III. melléklet c) v–vii. pont	III. melléklet vi–viii. pont
IV. melléklet	IV. melléklet
V. melléklet 1. pont	V. melléklet I. rész 1. pont
V. melléklet 2. pont	---
V. melléklet 3–6. pont	V. melléklet I. rész 2–5. pont

---	V. melléklet I. rész 6. pont
V. melléklet 7–10. pont	V. melléklet II. rész 2–5. pont
V. melléklet 11. pont	V. melléklet I. rész 7. pont
---	V. melléklet II. rész 1. és 6. pont
VI. melléklet I. pont	VI. melléklet I. rész
VI. melléklet II. pont	---
---	VII. melléklet
---	VIII. melléklet